

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 63 (4563) СЕРЕДА, 8 КВІТНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

СТОР. 2

Світовий банк сподівається, що антикризові законопроекти все-таки приймуть

Світовий банк сподівається, що Кабінет Міністрів і Президент повторно поставлять на голосування антикризові законопроекти, відхилені парламентом минулого тижня. «Ми вітаємо прийняття Верховною Радою двох антикризових законів. Вони допоможуть зменшити фіскальні ризики. Очевидно, що в даному питанні в уряду та Президента є спільна позиція, і в нас є надія, що вони внесуть на повторне голосування в парламент відхилені законопроекти», — заявив директор СБ у справах України, Білорусії та Молдавії Мартін Райзер учора на прес-конференції. На його думку, прийняття антикризового проекту про внесення змін у пенсійне законодавство в частині збільшення відрахувань до Пенсійного фонду суб'єктами підприємницької діяльності не матиме негативних наслідків для малого бізнесу.

Навіть «Запорожець» почервонів від сорому

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Івано-франківські водії вирішили «віддячити» міському голові за катастрофічний стан доріг. Червоний чи то від сорому за дороги, чи то як данина сучасній моді «ЗАЗ-968 М» (у народі більш відомий як «Запорожець»), упакований і з подарунковою листівкою «Меру! З вдячністю за дороги!» залишили навпроти будівлі міськвиконкому. Втім, міський очільник за своїм подарунком не з'явився. «І даремно! — стверджують організатори акції, члени Асоціації приватних таксистів та автомобілістів міста, адже презентована йому автівка — це єдиний транспортний засіб, який, мовляв, не шкода використовувати на міських дорогах, чи то, правильніше, на тому, що від тих доріг залишилося.

Увага — дезінформація!

Учора деякі ЗМІ розповсюдили повідомлення про те, що «Голос України» з якихось причин не оприлюднив постанову Верховної Ради про призначення дати президентських виборів.

Повідомляємо: постанова про призначення виборів глави держави на 25 жовтня надрукована в «Голосі України» 4 квітня цього року (№ 61 (4561)), на другій сторінці.

Закликаємо колег не користуватися сумнівними джерелами інформації.

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Постраждалих стало менше, а інвалідів більше

Сьогодні, 8 квітня, о 10-й годині ранку в сесійній залі Верховної Ради України розпочнуться традиційні щорічні парламентські слухання. Нинішня тема: «Сучасний стан та актуальні завдання подолання наслідків Чорнобильської катастрофи».

СТОР. 2

ФОТОФАКТ

У Національному комплексі «Експоцентр України» відкрито XII виставку-ярмарок «Екологія—2009», яка працюватиме до 10 квітня.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Пенсійному фонду заважає спрощена система оподаткування

За результатами першого кварталу 2009 року підприємства та організації заборгували Пенсійному фонду України більш як 2,5 млрд. грн. Про це повідомив голова правління фонду Олексій Зарудний під час публічного представлення звіту про виконання бюджету ПФУ за минулий рік.

Найбільшу недоплату мають Донецька, Луганська, Харківська області та місто Київ. Найзлісніші боржники — підприємства, підпорядковані Мінвуглепрому та Мінпромполітики.

СТОР. 4

Київ за газ розрахувався

НАК «Нафтогаз України» перерахувала ВАТ «Газпром» кошти за постачений російською компанією в березні природний газ. Про це **повідомив керівник прес-центру НАК Валентин Землянський агентству «Інтерфакс-Україна»**.

За підсумками перших трьох місяців 2009 року споживання імпортного газу Україною трималося на рівні не набагато більше 50% законтрактованих обсягів. Планка за принципом «бери або плати» в контракті «Газпрому» з «Нафтогазом України» зафіксована на рівні 80% (такий обсяг поставок споживач має сплатити незалежно від можливості його використовувати). Зокрема, на січень «Нафтогаз України» законтрактував 1 млрд. кубометрів газу, але відібрав лише 549 млн. кубометрів, у лютому — близько 1,1 млрд. кубометрів із запланованих 2 млрд. кубометрів. У першому кварталі російський газ постачався в Україну за максимальною ціною в 360 дол. за тис. кубометрів. За попередніми розрахунками «Газпрому», в другому кварталі ціна становитиме вже 280 дол. за тис. куб. м.

На Прикарпатті дорожчають продукти і дешевшає паливо

Хліб у Івано-Франківській області в середньому подорожчав на 6 копійок попри те, що ціна на борошно незмінна чотири місяці. Сутєво зросла ціна на масло — 28,12 грн./кг проти минуломісячних 26,5. Водночас тверде паливо, що продають населенню для побутових потреб (вугілля), упало в ціні з 956 до 941 грн./т. Бензин, в середньому, подешевшав на 10 копійок, дизельне паливо — на 40 у розрахунку за литр, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК**.

КОРОТКО

❒ Учора в Молдові тривали масові акції протесту. Їхні учасники вимагають перегляду результатів парламентських виборів. Зокрема, протестанти проникли на перший поверх будинку парламенту, винесли звідти меблі та кинули їх до великого вогнища *(Укрінформ)*.

❒ У Тернополі після триденної перерви відновлено вивезення сміття на звалище, дорогу до якого перекривали селяни.

(За повідомленнями інформагентств).

Володимир ЛИТВИН: «Будь-які зміни в державі кожен має починати з себе»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Гадячани порушували питання перед главою парламенту щодо забруднення довкілля місцевими підприємствами нафтогазового комплексу і неотриманням місцевими бюджетами коштів від видобутку вуглеводню.

Жителі 40-тисячного Зіньківського району передавали свої запитання, сподіваючись, що їх звернення таки будуть нарешті почуті, адже інші інстанції вони вже обійшли і все безрезультатно. Така ситуація, як повідомила депутат районної ради Людмила Герасименко, зокрема, із придбанням для центральної районної лікарні рентгенапарата. Голова спілки власників земельних і майнових паїв колишньої агрофірми імені Шевченка Людмила Лаврик, звертаючись до Володимира Литвина, повідала про багаторічне поневіряння селян і постійні нерозрахунки з боку орендарів і не тільки зазначеної агрофірми. Володимир Литвин на загал попросив дати координати орендарів і пообіцяв звернутися до Генпрокуратури з цього приводу. На площі перед районним будинком культури, де майже півтори години тривала зустріч з зіньківчанами, Володимир Михайлович відповів на більшість запитань, які стосувалися мізерного розміру пенсій, можливості безплатної освіти в державі, захмарних цін на ліки. Голову Верховної Ради просили посприяти у будівництві пам'ятника чорнобильцям, відродженні Опішні як культурно-туристичного центру. Володимир Литвин пообіцяв усі звернення вивчити і дати доручення юристам працювати. Проблемою для Зіньківського району є питання фактичного двовладдя. Вже вкотре районна рада висловлює недовіру голові районної держадміністрації, але Президент на це ніяк не реагує. Депутати районної ради очікують на позитивне сприяння з цього приводу Володимира Литвина.

Формат публічних зустрічей не обійшовся без політичного забарвлення. Для багатьох була цікавою думка Голови Верховної Ради стосовно ситуації в державі. Що далі чекати від політиків, які постійно лихоманять Україну. Володимир Литвин: «Вражає у нашій державі одне, на Сході голосують за «своїх» — щоб насолити «помаранчевим», а на Заході — за «помаранчевих», щоб не допустити «москалів». У центрі України — за всіх потроху, а тоді запитують у мене: чому олігархи грабують країну? Я відповідаю: що вони вами ж уповноважені, бо ви віддали їм свої голоси на виборах».

Володимир Литвин відверто відповів, що приїхав на запрошення полтавців і раніше вже побував у Великобагачанському та Хорольському районах: «Спілкуюся з вами, щоб знати, що те, що я роблю, має вашу підтримку. Мені соромно, як жалюгідно сьогодні живуть українці». Запитували у Володимира Литвина і про те, чи він йтиме у Президенти. В. Литвин: «Я прийшов сюди до вас не для цього. Я фаталіст. Треба жити так, як доля написана. А підсаджувати себе до якогось місця не варто». Голова Верховної Ради підтримав пропозицію зіньківчан, щоб місячну заробітну плату депутатів, які все одно нічого не роблять, передати тим, хто не отримує місяцями платні за свою роботу.

Лариса КОБА.

На знімку: зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з мешканцями Гадяцького району під час робочої поїздки до Полтавської області.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЦВК почала підготовку до чергових президентських виборів

Про це заявила вчора журналістам член Центральної виборчої комісії Жанна Усенко-Чорна. За її словами, у держбюджеті-2009 на проведення виборів глави держави передбачено 712 млн. грн., тоді як кошторис виборів становить 941 млн. грн. Тому необхідно, щоб Верховна Рада внесла зміни в держбюджет, додала Ж. Усенко-Чорна. За її словами, сьогодні на засіданні ЦВК планується ухвалити рішення про звернення до парламенту з цього приводу.

Ж. Усенко-Чорна також вважає, що необхідно внести зміни й у закон про вибори Президента України для того, щоб можна було задіяти на цих виборах Державний реєстр виборців.

У свою чергу заступник голови Центральної виборчої комісії Андрій Магера зазначив, що підготовка до виборів можлива й на основі чинної законодавчої бази.

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Постраждалих стало менше, а інвалідів більше

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Яка «чорнобильська» проблематика важливіша?

Позиція Міністерства праці та соціальної політики України в цьому питанні однозначна: в останні роки технічні «чорнобильські» проблеми трансформувалися в соціальні. Аналіз, проведений цим міністерством, свідчить, що за останні 11 років загальна чисельність постраждалих громадян від аварії на ЧАЕС зменшилася на 26 відсотків. Проте кількість осіб, які належать до першої категорії (інваліди), збільшилася майже на 80 відсотків. Більшість з них — безпосередні учасники ліквідації наслідків катастрофи.

Тобто, на думку фахівців міністерства, спостерігається тенденція до стрімкого зростання чисельності інвалідів. Якщо в 1991 році їх налічувалося близько двох тисяч, то нині вже понад 109 тисяч дорослих, а також 2,6 тисячі дітей-інвалідів. Отже, погіршення здоров'я постраждалого населення внаслідок Чорнобильської катастрофи призводить до стабільного зростання кількості осіб, яким встановлюється інвалідність.

Тому зростає потреба в посиленні державного соціального захисту цієї категорії інвалідів. Що і є підтвердженням трансформування «чорнобильської» технічної проблематики в соціальну.

Заступник міністра Мінпраці Леонід Савенко стверджує: останнім часом понад 90 відсотків передбачених держбюджетом коштів на фінансування чорнобильських програм мають соціальне спрямування. Решта, 10 відсотків, спрямовується на вирішення питань радіаційного захисту населення й техногенної безпеки.

Ще заступник міністра запевняє: «Уряд розуміє всю глибину «чорнобильської» проблеми й рік у рік докладає всіх можливих зусиль до мінімізації негативного впливу аварії на життя сотень тисяч українців».

Можливо, все це так. Утім, учасники сьогоднішніх парламентських слухань скажуть, як міністерство розуміє «всю глибину» і чи достатні його зусилля для мінімізації наслідків аварії.

Безперечно, учасники слухань оцінять усе зроблене в країні за минулі роки і передусім після попередніх слухань з усіх питань подолання наслідків аварії на ЧАЕС. Значну увагу вони мають зосередити на ході робіт з перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, питаннях введення в експлуатацію комплексу з поводження з твердими радіоактивними відходами ЧАЕС та інших необхідних об'єктів. На підготовці до будівництва нової безпечної захисної споруди, про доцільність спорудження якої немає одностайної думки у багатьох фахівців. На поліпшенні соціально-економічного стану і подальшого розвитку радіоактивно забруднених територій.

Учасники слухань неодмінно мають висловити свою позицію щодо стану у відомій зоні відчуження, з якої збільшується кількість випадків вивезення радіаційно забруднених матеріальних цінностей та предметів, якими потім користуються і опромінюються люди. Адже, за словами Прип'ятського спеціального прокурора, молодшого радника юстиції Сергія Лукашевича, загальнокримінальна злочинність у зоні 2008 року зросла на 50 відсотків порівняно з 2007 роком.

Отже, немає другорядних і менш важливих за «чорнобильські» проблем.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми співчуття Голові Сенату Парламенту Італійської Республіки Ренато Скіфані і Голові Палати депутатів Парламенту Італійської Республіки Джанфранко Фіні.

«З почуттям глибокого суму українські парламентарії дізналися про жахливу біду, що спіткала народ Італії, — потужний землетрус, який спричинив численні жертви», — ідеться у телеграмах.

В. Литвин від імені Верховної Ради України і від себе особисто просив передати слова співчуття й підтримки сім'ям загиблих та побажав скорішого одужання постраждалим.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Розширено перелік закладів соціального захисту

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці підтримує законопроект про внесення змін до Закону «Про житловий фонд соціального призначення», які стосуються забезпечення житлом безпритульних громадян.

На засіданні комітету було звернуто увагу на те, що законопроект (реєстр. номер 4109), що його подали народні депутати Василь Хара та Володимир Марущенко, врегульовує те коло питань, що й ухвалений Верховною Радою V скликання 27 липня 2007 року Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про житловий фонд соціального призначення». Однак, наголошували парламентарії, «документ не був підписаний Президентом України у зв'язку з неповноважністю парламенту».

Автори зазначили, що законопроектом передбачається віднести до закладів соціального захисту для бездомних громадян будинки нічного перебування, центри реінтеграції, соціальні готелі, функціонування яких здійснюється відповідно до законодавства. Проектом також пропонується норма, згідно з якою у разі відсутності в особи, якій надаються послуги закладом соціального захисту для бездомних громадян, документів, що посвідчують особу, та актів цивільного стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом двох місяців з дня зарахування до такого закладу забезпечує відновлення втрачених документів. Крім того, бездомний громадянин може звернутися до органу місцевого самоврядування, що зареєстрував його переважне місцезнаходження, для отримання соціального житла.

Законопроект також передбачає, що місцеві органи самоврядування видають бездомним громадянам у день звернення направлення до закладу соціального захисту з метою забезпечення їх тимчасовим притулком. Відсутність документів, що посвідчують особу, не може бути підставою для відмови органу місцевого самоврядування в наданні тимчасового притулку в закладах соціального захисту для бездомних громадян.

На підставі відновлених документів, що посвідчують особу, та актів цивільного стану особа, якій надаються послуги закладами соціального захисту для бездомних громадян, може звертатися до органу місцевого самоврядування, що зареєстрував її останнє місце проживання, із заявою про взяття її на соціальний квартирний облік.

Члени комітету зазначили, що прийняття закону сприятиме реалізації заходів щодо утворення єдиної системи надання соціальних послуг через мережу закладів соціального захисту для бездомних громадян та забезпечить завершення ступеневої соціальної роботи з бездомними наданням їм соціального житла, **повідомляє Інформуправління апарату Верховної Ради**.

Заступник голови Комітету з питань культури і духовності Ярослав Кендзьор, голова комітету Володимир Яворівський та генеральний директор Києво-Печерського історико-культурного заповідника Сергій Кролевець (зліва направо) під час виїзного засідання комітету в Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику. Тема засідання — «Чи залишиться Києво-Печерська лавра у списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО? Реальні загрози та шляхи їх вирішення».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Президентський законопроект передано до Венеціанської комісії

Міністерство закордонних справ передало внесений Президентом до парламенту проект Конституції на розгляд Венеціанської комісії.

Про це повідомив сам Віктор Ющенко під час зустрічі з доповідачами Моніторингового комітету ПАРЄ Ренатою Вольвенд та Сабіною Лейтгойзер-Шнарренбергер. Під час розмови Президент виклав своє бачення розвитку сучасних політичних процесів в Україні та перспектив реалізації конституційної реформи. У контексті особливої уваги, яку надає ПАРЄ процесу конституційної реформи в Україні, Президент повідомив, що його законопроект про внесення змін до Конституції «спрямований на суттєве реформування політичної системи в Україні з метою розвитку і зміцнення демократичної, соціальної, правової держави», **зазначає прес-служба глави держави.**

Коментуючи внутрішньополітичну ситуацію в Україні, зокрема, стосовно підготовки до проведення президентських виборів, глава держави наголосив: «Я готовий прийняти рішення щодо одночасного проведення позачергових президентських і парламентських виборів за умови проведення останніх на новій основі — за пропорційною системою, з відкритими виборчими списками політичних партій». Проте важливими умовами проведення одночасних дострокових президентських і парламентських виборів Президент назвав прийняття змін до законодавства стосовно позбавлення народних депутатів необмеженої недоторканності та прийняття відповідного закону про фінансування виборів.

Зі свого боку Р. Вольвенд відзначила, що ПАРЄ, безумовно, розглядає Україну як свого партнера. За її словами, протягом двох днів свого візиту до України доповідачі комітету ПАРЄ мають намір зосередитися на трьох основних питаннях: конституційна реформа, виборче законодавство та реформування судової системи України.

Громада Масандри ухвалила свій статут

САМОВРЯДУВАННЯ

Під час місцевого референдуму мешканцям Масандри було запропоновано відповісти на два запитання: «Ви за існування Масандрівської територіальної громади у складі селищ Масандра, Восход, Отрадне, Совєтське та Нікіта?» та «Ви за статут Масандрівської територіальної громади?»

Із 8632 жителів селища, що мали право голосу, участь у референдумі взяло 5511 чоловік, при цьому позитивну відповідь на перше запитання дали 5214 виборців, проти — 260, недійсними визнано 37 бюлетенів. Таким чином, громада Масандри має складатися з п`яти селищ.

На друге запитання позитивну відповідь дали 4998 мешканців, негативну — 476 душ, недійсними знову виявилося 37 бюлетенів. Тепер ухвалений на референдумі статут Масандри потрібно зареєструвати в Мін'юсті.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

У смт Гостомель відбулася церемонія передачі від координатора проектів ОБСЄ в Україні Любомира Копая Центральній виборчій комісії 971 комп'ютера і 557 принтерів, які буде передано на відповідальне зберігання органам Реєстру у всіх регіонах України. Технічну допомогу на суму 1,6 млн. євро (вартість комп'ютерного обладнання) надано Європейським Союзом.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Страхова медицина — вимога дня

Першим кроком до системного реформування галузі охорони здоров'я в Україні повинно стати прийняття у складі антикризового законодавства закону про загальнообов'язкове медичне страхування. Про це заявила на пресконференції у Чернігові народний депутат України (фракція БЮТ), голова підкомітету з питань медичного страхування та контролю за виконанням державних програм у галузі охорони здоров'я **Раїса Сорочинська-Кириленко (на знімку).** Щороку на охорону здоров'я в державі виділяється 41 мільярд гривень, тобто майже по 800 гривень на кожну людину. Ці кошти витрачаються нераціонально і нерівномірно, без урахування потреб регіональних медичних установ. Як вважає народний депутат, лише страхова медицина допоможе навести порядок у цій сфері, здолати хабарництво в лікарнях, дасть можливість лікарям-професіоналам отримувати гідну зарплату, а хворим — максимальну увагу та турботу під час лікування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото автора.

Мені корову треба доїти!

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Приблизно половина вінничан втратили інтерес до політики і політиків. Саме цим пояснюється зниження рівня довіри у мешканців аграрного регіону до всіх політичних партій. Незважаючи на це, симпатії виборців, за прогнозами, найближчого часу не зміняться.

Не кирпу дерти, а плуга перти

Пасивно-спокійною називає нинішню ситуацію в регіоні керівник обласної політико-консультативної ради при голові облдержадміністрації Олексій Гаврилов. За словами співрозмовника, жодна політична сила не вирізняється на тлі інших своєю активною діяльністю. Навіть позачергові вибори сільських голів не стали підставою для їх активізації. 15 березня на Вінниччині обирали сільських голів у чотирьох територіальних громадах. В одній з них перемогу здобув представник «Єдиного центру». Одного з безпартійних кандидатів-переможців підтримувала Соцпартія. «Це при тому, що в області налічується більше ста політичних партій, — продовжує Олексій Гаврилов. — Представники 65 з них входять до складу політико-консультативної ради. Мабуть, для більшості з них вибори на місцях не становлять інтерес. Адже там треба не кирпу дерти, а плуга перти. У селі нема що ділити. Зате роботи — непочатий край».

Схоже, співрозмовник трохи помилився. Бо є політичні сили, які зацікавлені в тому, щоб керівники громад вливалися в їхні лави. Новообраного голову села Гордіївка Тростянецького району Володимира Штефанюка привітав з перемогою на виборах по телефону керівник однієї з парламентських політичних партій і запропонував улитися в лави цієї політичної сили. У відповідь сільський голова обіцяв подумати. Хоча він і не є членом жодної партії, однак його кандидатуру все-таки підтримувала політична сила. Щоправда, не та, керівник від якої вітав з перемогою. Так чоловік опинився між двома берегами. Розуміє, що без підтримки багато не вдасться зробити. Однак усі проблеми громади, на його думку, мали б вирішуватися не з допомогою Києва або Вінниці. Треба, щоб громади були наділені реальними правами і повноваженнями, а не залишалися старцями з простягнутою рукою.

Тільки цифри

51,3 відсотка жителів Вінниччини ствердно відповіли на запитання, чи цікавляться вони політикою. 55,5 відсотка мають негативні сподівання щодо змін на краще в економічній ситуації в області протягом 2009 року. Серед найактуальніших проблем жителі області назвали: низький рівень зарплат і пенсій, високі ціни на основні продукти споживання, занепад промисловості та сільського господарства. Йдеться про тих, хто брав участь в опитуванні, проведеному соціологічною службою Центру Разумкова за участю 1223 респондентів.

Ті ж самі гравці

Політолог Олександр Логінов припускає, що на наступних виборах його земляки не змінять своє ставлення до політичних сил. «На мою думку, — каже політолог, — кардинальних змін не відбудеться, залишаться ті ж самі основні гравці, що й нині».

За прогнозом Олександра Логінова, наступної виборчої кампанії БЮТ не здасть свої позиції і матиме 45 відсотків голосів. «У бютівських політтехнологів є особливе вміння підтримувати рейтинг навіть за складних для партії умов, — продовжує політолог. — Плюс харизма лідера партії». Подальший прогноз: 10 відсотків виборців підтримають Партію регіонів, сім-вісім відсотків — «НУ—НС», п'ять — блок Литвина. Традиційно не залишаться без голосів комуністи і соціалісти. Прогноз для КПУ — приблизно три відсотки. Матимуть своїх прихильників і «Єдиний центр» та «Свобода». Щодо останньої, то Вінниця — не Тернопіль. Такої підтримки, яку «Свобода» мала на виборах до Тернопільської облради, у місті над Південним Бугом однозначно не буде. Цю думку поділяють й інші політологи.

За згаданим соціологічним опитуванням Центру Разумкова, деякі результати істотно відрізняються від такого прогнозу. Позитивне ставлення до БЮТ засвідчили 43,1% опитаних. Блок Литвина готові підтримати 20,7% респондентів. Регіоналам віддали перевагу 18,4%, «Народній самообороні» — 13,5%, Українській народній партії — 9,2%, комуністам — 9,0%.

На загострення ніхто не йде

— Навіть за вказівки з Києва політичні сили у регіоні не йдуть на загострення, — продовжує аналіз ситуації політолог Олександр Логінов. — До того ж на рівні голови облдержадміністрації та облради, а також міського голови Вінниці панує порозуміння і злагоджена робота. На відміну від попередніх керівників, між якими багато років тривала конфронтація. Злагоджена господарська і депутатська діяльність позитивно позначається на політичній ситуації. Однак перед виборами стосунки зміняться. Тоді конфронтації не уникнути.

Своєрідною «репетицією» майбутніх скандалів у пасивно-спокійному регіоні називають дві провокації проти міського голови Вінниці, активного молодого господарника Володимира Гройсмана. Нещодавно Асоціація міст України запропонувала його кандидатуру на посаду віце-прем'єр-міністра з питань регіональної політики. Володимир Гройсман відмовився від посади. Журналістам пояснив, що у цей непростий час не може залишити рідне місто.

Деякі політологи називають кандидатуру Володимира Гройсмана претендентом на посаду керівника обласної організації «Фронт змін». Кажуть, що з ним уже мав розмову з цього приводу Арсеній Яценюк. На думку політолога Валентина Муханова, не тільки вінницький міський голова виявляє підтримку нової політичної сили. Це саме робить частина депутатів міськради. За опитуваннями, А. Яценюк посідає друге місце після лідера в регіоні — БЮТ.

Щодо згаданих провокацій проти міського голови Вінниці Володимира Гройсмана, то перша з них стосувалася оголошення на під'їзді житлового будинку. В ньому мешканців попереджали, що неплатників комунальних послуг виселятимуть з квартир. Під текстом значилося прізвище міського голови. Такий «документ» Володимир Гройсман назвав провокацією. Він звернувся до правоохоронних органів, щоб встановили, хто збурює в місті ситуацію. З тієї ж «опери» — куплети непристойного змісту, де згадується ім'я міського голови. Їх розсилають на мобільні телефони вінничан. У місті зареєстровано нову газету. Жодне її число не обходиться без випадів на адресу Володимира Гройсмана. Незважаючи на це, більшість вінничан підтримує дії міського голови. У згаданому соцопитуванні Центру Разумкова Володимира Гройсмана називають серед найавторитетніших людей регіону. У нього другий показник (36,1% опитаних) після голови облдержадміністрації Олександра Домбровського (47,6%).

Загалом вінничани висловлюють песимізм щодо позитивних змін в державі цього року. Тільки 4,8 відсотка респондентів вважають, що події в країні розвиваються у правильному напрямі. Про зневіру в політиці та політиках досить промовисто висловилася одна з трудівниць: «Не сердіть мене такими запитаннями, краще ставте їх депутатам та Президенту. Вибачайте, але мені час корову доїти».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Тільки 4,8 відсотка респондентів вважають, що події в країні розвиваються у правильному напрямі

Уряд надав 70 млн. грн. на впровадження системи безпеки УТАС на вугільних шахтах, *повідомляє Держгірпромнагляд*

У Чернігівській області затримали чоловіка, який намагався ввезти в Україну майже 1,5 кілограма кокаїну *(Укрінформ)*

У НОМЕР

КИЇВ

Врятуємо життя. Забезпечимо безпеку лікарень у надзвичайних ситуаціях

Під таким девізом учора відзначали Всесвітній день здоров'я. З цієї нагоди Генеральний директор ВООЗ Маргарет Чен наголосила, що в сьогоднішній небезпечний час природних катаклізмів та воєнних конфліктів надзвичайно важливою є спроможність медичних установ рятувати життя в надзвичайних ситуаціях. Всесвітня організація охорони здоров'я намагається привернути увагу світової спільноти до великої кількості життів, які можна врятувати під час землетрусів, повеней, конфліктів, епідемій та інших надзвичайних ситуацій, якби лікарні були краще обладнані, а співробітники краще натреновані.

«Здоров'я є вічною цінністю, про яке мають піклуватися як кожна окрема людина, так і держава в цілому, а не тільки медики. Лише спільними зусиллями всього суспільства можна покращити стан здоров'я наших громадян», — переконані в Українському медичному союзі. На підтвердження цих слів учора було підписано меморандум про співпрацю між Національним олімпійським комітетом та Національним інститутом раку. Планується проводити інформаційно-просвітницьку діяльність, спрямовану на попередження онкопатології, подолання стереотипу сприймання раку як невиліковної хвороби, популяризувати серед населення здоровий спосіб життя.

Ольга ВІТЕР.

ЖИТОМИРЩИНА

Хотів проігнорувати кордон

Засоби примусової зупинки довелося застосувати прикордонникам на пункті пропуску «Майдан-Копищанський», щоб зупинити автомобіль «Опель-Астра», за кермом якого був депутат Олевської райради. О четвертій ранку він хотів на великій швидкості без проходження прикордонного контролю проїхати в Білорусь. Коли машина, в якої під час примусової зупинки були пошкоджені колеса, зупинилася, водій проігнорував вимоги прикордонників вийти з авто і пред'явити документи. **Як повідомили з прес-служби Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України,** Олевський районний суд притягнув депутата-порушника до адміністративної відповідальності.

Олексій КАВУН.

Пенсійному фонду заважає спрощена система оподаткування

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проблеми з наповненням пенсійної скарбниці тісно пов'язані з мізерним рівнем та тінізацією зарплат, кажуть в ПФУ.

— За нашими даними, більш як 6,1 млн. працівників, а це третина всіх внесків до Пенсійного фонду, отримують мінімальну зарплату, — каже Олексій Зарудний.

Для прикладу в ПФУ проаналізували офіційні доходи працівників двох великих торговельних мереж. 12,5 тисячі працівників однієї з них отримували в середньому по 530 грн. на місяць, а 16-тисячний персонал іншої — по 410 грн.

Негативно впливає на наповнення пенсійної скарбниці і застаріла система спрощеного оподаткування середнього і малого бізнесу, вважає Олексій Зарудний.

— На цьому втрачаємо три мільярди гривень на рік, — підсумовує він.

Попри загальну фінансову кризу, пенсії нині виплачують чітко за графіком, — заявляють у ПФУ. А план надходжень до фонду навіть перевиконують. За перший квартал цього року до бюджету ПФУ надійшло 33,4 млрд. грн., з яких 22,5 — це власні кошти фонду (111 відсотків від запланованого).

Торішніми показниками у фонді теж задоволені: бюджет по видатках і доходах виконаний повністю.

— Порівняно з 2007 роком загальний обсяг видатків ПФУ зріс на 50408,6 млн. грн., або на 50,4 відсотка, — розповів Олексій Зарудний.

Збільшенню цієї суми сприяло проведення масових перерахунків пенсій у зв'язку із зростанням середньої зарплати, збільшенням оцінки страхового стажу, а також підвищенням розміру мінімальної пенсії.

Та з огляду на кризу пенсійна система потребує істотної підтримки, передовсім законодавчої, — каже голова Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич. За його словами, система пенсійного забезпечення перетворилася на інструмент політичної боротьби, тому необхідні для неї антикризові закони в парламенті навіть не потрапляють до порядку денного.

На думку голови комітету, потрібно реструктуризувати борги підприємств перед Пенсійним фондом, адже вони блокують поточні платежі.

— Частина цієї заборгованості досить безнадійна, — і ті механізми, що працювали до кризи, — зростання санкцій у геометричній прогресії, — нині не будуть ефективні, — вважає народний депутат.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Пенсіонерка із села Келеберда Кременчуцького району Полтавської області Клавдія Дегтяр вважає, що її життя удалося, і вона щасливо його прожила. Більш як півстоліття прожили разом зі своїм чоловіком Іваном, виростили трьох дітей, тепер виховують шістьох онуків і трьох правнуків. «Діти золоті в нас з дідом, — каже Клавдія Дегтяр, — піклуються, допомагають, і город і господарство все взяли на себе, а ми тільки радіємо життю».

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Дніпровська вода кримчанам не по кишені

Води Дніпра, пущені на півострів 27 березня, сьогодні готові прийняти всі 16 водогосподарських підприємств автономії. Але більшості споживачів дорогоцінна вода не по кишені: випущене понад 40 років тому насосно-силове устаткування, що використовується у водогосподарському комплексі Криму, є надто енерговитратним. Тож без допомоги Кабміну України рукотворна ріка загрожує перетворитися на кволий струмочок, замалий для регулярного водопостачання кримчан й поливу сільгоспугідь.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Банкір з касиром украли у клієнта три мільйони

У Дніпропетровську начальник регіонального управління одного з банків та касир тієї само установи протягом серпня—жовтня 2008 року провели низку оборудок, внаслідок чого з рахунку фізичної особи зникло понад три мільйони гривень. Зловмисникам загрожує до дванадцяти років позбавлення волі з конфіскацією майна, **повідомили в прес-службі прокуратури області.**

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

Народна майстриня Алла Лаврінченко зі Звенигородки Черкаської області на майстер-класі розкриває секрети писанкарства 6-річній Настуні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Біля Новобогданівки продовжують красти вибухівку

У військовій частині, що дислокується поблизу Новобогданівки, працівники УБОЗу викрили організовану злочинну групу. Її організатор, уродженець Вірменії, залучав до кримінального «бізнесу» раніше засуджених осіб та військовослужбовців, **повідомила прес-служба ГУ УМВС України в Запорізькій області.**

Зловмисників затримали, коли вони вивозили вантажівкою з території ракетно-артилерійської бази боєприпасів понад 23 кілограми вибухових речовин, п'ять гранат Ф-1, 57 бронебійних 125-міліметрових снарядів, 12 запалів до них та 800 кілограмів залишків розірваних снарядів. Нині правоохоронці з'ясовують канали збуту та вивчають інші факти злочинної діяльності угруповання.

Микола МАНЬКО.

За подібний проект у світі ще б доплатили

Учора в столиці, в Укрінформі, пройшов «круглий стіл» на тему «Об'єднання зусиль влади і бізнесу у здійсненні антикризових заходів». Як приклад усім учасникам обговорення наводився підписаний контракт між національним сільгосптоваровиробником и зернотрейдером, миколаївським СП «Нібулон» та суднобудівним заводом «Вадан Ярдс Океан».

У попередньому номері «Голос України» вже писав про унікальність цього проекту. Нагадаємо, йдеться про будівництво власного флоту. Вартість робіт оцінено у 150 мільйонів доларів. За ці кошти мають бути створені 24 баржі змішаного (ріка—море) плавання. На все про все авторам проекту дано рік. Ще одна унікальність цього проекту в тому, що роботи здійснюються одним українським підприємством на замовлення іншого, також українського, підприємства, і тільки з використанням вітчизняного «матеріалу».

— Для нас криза — не перепона. Ми звикли працювати не завдяки, а всупереч чомусь. Наш проект, — каже Олексій Вадатурський, Герой України, генеральний директор компанії «Нібулон», — це крок до відродження судноплавства по Дніпру.

За словами Володимира Клименка, президента Української зернової асоціації, останні десять років в Україні не було подібного за важливістю проекту. Мовляв, його виконання полегшить життя левовій частці вітчизняних аграріїв та ще й допоможе пережити кризу підприємствам, задіяним у роботі над проектом.

— Ми розуміємо, що, скоріше за все, зіткнемося з низкою труднощів та перепон. Таке вже наше суспільство. Та все ж сподіваємося, що зможемо розраховувати на підтримку перших осіб держави. Адже наш проект — це надія, приклад інвестицій у суднобудування та металургію, — розповів пан Вадатурський.

А от Віктор Лисицький, перший віце-президент Асоціації суднобудівників України, переконаний: за подібні проекти в нормальній країні влада ще й доплатила б.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Вітчизняна соціальна реклама. Зародковий період

«Бачити серцем!» — такий новий слоган Національного фестивалю соціальної реклами (НФСР). Хоча, уже четвертий за ліком, захід проходитиме 10–11 грудня, та прийом робіт уже розпочався. «У фестивалі можуть взяти участь усі бажаючі: від студентів до професіоналів. Хоча див, зазвичай, не буває — перші місця дістаються фахівцям», — розповів під час прес–конференції голова Союзу рекламістів України Євген Ромат.

НФСР прагне не лише відкрити нові імена та привернути увагу громадськості до проблем сучасності, а й навчити самих рекламістів соціальної відповідальності. «Не можна допускати, щоб біг-борди, як горезвісні «Мама, чому я урод?», вважали соціальною рекламою. За таке взагалі слід притягати до кримінальної відповідальності», — вважає пан Ромат. Не можна називати «соціалкою» й плакати і ролики, де згадуються, хай навіть побіжно, певні торгові марки чи політичні особи, адже це — умисна підміна, а точніше — обман, кажуть фахівці.

Організатори фестивалю стверджують, що кожну четверту роботу-переможницю попередніх років можна було побачити на плакатах, біг-бордах та роликах. А одна із цьогорічних вимог — адаптація до реальних рекламних носіїв, щоб одразу після конкурсу реклама виконувала своє призначення. Основні теми фестивалю-2009 —боротьба із палінням, СНІДом, туберкульозом, окремо оцінюватиметься соціальна реклама державних органів. До останньої, до слова, у фахівців чимало претензій: шаблони та штампи, нерозуміння призначення такої реклами, непрозоре освоєння виділених на цю справу державних коштів. Як виняток можна згадати небагато держустанов, зокрема Центр зайнятості.

Заступник голови правління Спілки рекламістів України Едуард Андрейченко у коментарі «Голосу України» критикує не лише державну, а всю вітчизняну «соціалку»: «Вона лише починає зароджуватися. Щоб був результат, потрібен комплексний підхід і рекламісти-професіонали, які мають совість, а не лише заробляють гроші». Експерт прогнозує, що криза позитивно позначиться на цьому сегменті ринку: «Працівникам рекламних агенцій істотно знизили зарплати, тож їм доведеться боротися за кожну копійку, братися за всяку роботу. А на соціальній рекламі можна показати, чого ти вартий».

А поки що на біг-бордах на дорогах, роликах у метро та плакатах на вулицях бачимо зазвичай заклики до здорового способу життя, безпеки за кермом чи чистих узбіч, які залишають нас байдужими. Та якщо за соціальну рекламу громадських чи неурядових організацій платять благодійники, фонди та іноземні організації, то неефективна державна оплачується з наших же кишень.

Анна БОЙКО.

Зацвіла магнолія

В Ужгороді вже цвіте магнолія. А невдовзі вулиці міста потонуть у рожевому цвіті сакури. Білим цвітом вкриється Долина нарцисів поблизу Хуста. Завідувач кафедри туризму Ужгородського національного університету Федір Шандор передбачає, що впродовж квітня-травня на Закарпаття, щоб помилуватися цими дивами природи, приїде понад 100 тисяч туристів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

ФОТОФАКТ

Курсанти 4-го курсу Університету цивільного захисту витягають із води манекен, що імітує потерпілого, під час спільних тактичних навчань МНС у Харкові.

Фото Володимира Андреєва (УНІАН).

В оренду здається кожна друга щойно придбана квартира

Ринок житла в Україні у зв'язку з фінансово–економічною кризою зазнав неабияких змін. І це стосується не тільки операцій щодо купівлі–продажу, а й здачі квартир та приміщень в оренду. Орендні ставки суттєво знизилися, утім порожніх помешкань стає дедалі більше. Так оцінили нинішню ситуацію на житловому ринку країни експерти, учасники «круглого столу», що нещодавно відбувся у столиці.

— З кінця 2008 і на початку 2009 року з долара на гривню перейшли майже всі орендні розрахунки. І це дуже позитивно. Приємно, коли хоч якась маленька галузь економіки відмовилася від долара, —каже Анатолій Топал, віце-президент Союзу спеціалістів з нерухомості України.

Приміром, Богдан разом із друзями знімали квартиру в неелітному районі столиці. Спочатку, пригадує наш читач, орендодавець висунула вимогу — 600 доларів, або та сама сума в гривневому еквіваленті «за курсом» 5,0. «Потім, коли почалися рухи із курсом, сума в доларах не змінилася, але в гривнях уже треба було перераховувати по 7,0. Після цього двоє з моїх товаришів виїхали з квартири. Нас залишилося двоє, і тоді вже ми сказали, що можемо платити стільки-то у гривнях і не більше. Підходить — живемо, ні — виїжджаємо». Наразі хлопці мешкають удвох і платять удвічі менше, ніж було ще торік.

Це далеко не поодинокий випадок. За словами пана Топала, основними орендаторами у столиці були молоді сім'ї, молоді спеціалісти та приїжджі. І саме ці групи найбільше відчули на собі масові звільнення. Частина з них покинула столицю. На додачу до цього й чимало тих, хто хотів продати квартиру, та за нинішніми цінами цього робити не бажає. І аби покривати хоч якісь витрати — виставили свої квартири на оренду. Та водночас А. Топал констатує: попит на оренду квартир знову з'являється. Мовляв, люди повернулися на свою малу батьківщину, та знайти там собі місце не змогли. І знову переїздять до Києва. Тож «таких цін на оренду, які були, приміром, у грудні, зараз ви вже не знайдете», каже пан Топал.

А от Наталя Шкільова, президент Гільдії ріелтерів України, стверджує: зараз ціни на оренду квартир мінімальні, а вибір — величезний: «Нині кожен другий покупець нерухомості одразу її намагається здати в оренду. Це як певний вид капіталовкладень». Проте паралельно із пропозицією квартир зросли й вимоги до них. Виявляється, нині люди прискіпливіше обирають орендоване помешкання, звертають увагу на поверх, на якому доведеться жити, на вид із вікон та на сусідів. Раніше цьому приділялося мінімум уваги. Першоосновою вибору була все-таки ціна.

Та, на думку Анатолія Топала, ставити крапку і говорити про поступову стабілізацію на ринку оренди житла зарано. Адже попереду, за прогнозами експертів, нова хвиля звільнень.

Наша довідка:

Нині в столиці ціни на оренду однокімнатної квартири в неелітному районі варіюються від 200 доларів (по середньому курсу 8 грн. за долар). Двокімнатні квартири здають в середньому від 300 доларів за тим само курсом.

Ціни взято з інтернет-ресурсів столичних фірм нерухомості.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Страйк на спирткомбінаті спричинили... податківці

Податківці заборгували колективу Барського спирткомбінату 4,5 мільйона гривень податку на додану вартість. Вінницький окружний адмінсуд ще рік тому (24.03.08) своєю постановою зобов'язав боржників повернути гроші.

«Ні торік, ні нинішнього року підприємство не отримало жодної гривні ПДВ, — каже юрист комбінату Анатолій Назаренко. — Коли ми запросили на збори колективу представника Барської міжрайонної податкової інспекції, той у відповідь повторював одну фразу: «Не можемо сплатити...» Після чого робітники, які вже чотири місяці не отримують зарплати, 6 квітня оголосили страйк.

— Ми попередили керівників району та області, а також правоохоронні органи, що будемо використовувати різні форми протесту, в тому числі пікетування податкової адміністрації у районі, області, а то й у Києві, — додав співрозмовник.

Комбінат зупинив роботу в лютому цього року. Зірвано низку міжнародних контрактів, у тому числі з Ізраїлем, куди поставляють кошерний спирт. Загалом комбінат експортує продукцію до шести країн світу. Мільйон гривень не сплачено до Пенсійного фонду. Значні суми заборгували за енергоносії та сировину.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Землетруси у регіоні Абруццо тривають

207 загинуло та 34 зникло без вісти — такими на момент верстки номера були останні дані про жертви землетрусу в Абруццо. 40 тіл поки що не вдалось ідентифікувати.

А тим часом рятувальні загони продовжують розбирати завали удень і вночі. Двох студентів рятувальникам вдалося витягти живими з-під уламків гуртожитку. Крім того, через землетрус 17 тис. осіб залишились без домівок. минулої ночі люди спали в машинах та спальних вагонах, наданих державною залізницею, а також у наметових містечках та готелях. Ускладнює ситуацію несприятлива погода — минулої ночі температура знизилась до п'яти градусів та йшов дощ. Водночас підземні поштовхи не вщухають: у ніч на вівторок сталося кілька десятків поштовхів, найсильніший з яких — магнітудою 4,8 бала за шкалою Ріхтера.

ФОТОФАКТ

У Вашингтоні розпочався фестиваль цвітіння сакури, який щорічно збирає в американській столиці тисячі туристів з різних куточків світу.

Фото Наталі БУКВИЧ (Укрінформ).

Селяни заблокували сміттєзвалище

Протягом двох днів мешканці сіл Малашівці, Ігровиця, Горішній та Долішній Івачів, що поблизу Тернополя, не пропускали вантажівок на малашівське сміттєзвалище, вимагаючи його закриття. Стільки ж часу з обласного центру не вивозилось сміття — його набиралося понад півтисячі тонн. Селяни вважають, що звалище заважає їм жити: постійний сморід, вітер розносить непотріб по дворах, повно бродячих собак, хворіють діти... Проблема, як то кажуть, з бородою. Сміттєзвалище закривали не раз, але оскільки відходи звозити нікуди, то однаково машини тримають курс на Малашівці. Планувалося збудувати поблизу сміттепереробний завод, однак мешканці навколишніх сіл не бажають такого сусідства.

Владі міста й області після довгих переговорів удалося домовитися про продовження роботи звалища ще на чотири місяці. За цей час обіцяно вирішити питання про місце для нового сміттєзвалища чи заводу. Як це зроблять можновладці за кілька місяців, якщо не вдавалося роками — таємниця. Одне очевидно: місту загрожує екологічна катастрофа. Проблема — не лише сміття. Поруч зі сміттєзвалищем — водозабір, з якого п'є воду майже 80 відсотків населення міста.

До речі, в області сотні несанкціонованих сміттєзвалищ. Ліквідовують одні — виростають інші. Перед Великоднем оголошено толоку. Підприємства, організації, населення прибирають території, подвір'я, а ось сміття часто вивезти нікуди.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Міністр юстиції Микола Оніщук наголосив на необхідності дискусії щодо внесення змін у Конституцію до парламентських і президентських виборів *(Укрінформ)*

«Нафтогаз» і «Газпром» підписали Технічну угоду до контрактів на купівлю і транзит газу в 2009—2019 рр. *(УНІАН)*

Зміцнення законності чи капітуляція перед беззаконням?

З прийняттям Конституції України у 1996 році та ратифікацією Україною Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у 1997 році в національну правову систему були імплементовані базові положення для розвитку незалежного правосуддя. Однак, заради справедливості слід зазначити, що багаторазові спроби реалізувати в повній мірі стандарти незалежності суддів на законодавчому рівні жодного разу не досягли поставленої мети.

Олександр СТЕШЕНКО.

Справа в тому, що серед сучасних українських державних діячів закріпилося примітивне ставлення до судової гілки влади не як до арбітра в суперечці про право, а як до інструмента, який може бути використано для досягнення конкретних політичних цілей, та засобу забезпечення власних чи корпоративних інтересів.

Потрібно відверто й чесно сказати, що протягом останніх років в Україні не було й немає цілісної науково обґрунтованої концепції судової реформи. І в тому немає нічого дивного. Протягом ющенківської каденції корупція та зловживання владою фактично перетворилися на норму. Звичайно, при цьому виголошувалися гасла про необхідність для країни мати незалежних та об'єктивних суддів, а на практиці для приручення суддів використовувалися всі наявні як організаційні, так і фінансові ресурси. Коли ж суди виявляли норовиту непокірність, з ними особливо не церемонилися. Згадаємо виклики суддів на нараду до секретаріату Президента України, зміну порядку проходження матеріалів щодо призначення суддів на посаду вперше з відстороненням від цієї процедури Голови Верховного Суду України, укази Президента України про припинення повноважень Верховної Ради України, за якими оперативно були відсторонені невигідні судді, котрі ухвалили небажані рішення. Мало того, через певний період суспільство з подивом довідалося, що з порушенням чинного законодавства окружний адміністративний суд Києва перетворився на кілька окружних судів.

Очевидно, що тут має місце один із способів ліквідувати конституційний принцип поділу влади та за допомогою неконституційної зміни кадрового складу керівників судів і окремих суддів встановити тотальний контроль над судами.

Така залежність спонукає суддів до неформального спілкування зі сторонами у справі, бути причетними до політичних сутичок між виконавчою та законодавчою гілками влади, брати участь у всіляких зібраннях, висловлюючи попередню думку стосовно питання, що подано до їхнього розгляду. Подібні випадки ставлять під сумнів неупередженість суддів і зменшують громадську впевненість незалежності судової системи.

Незадовільна ситуація з функціонуванням судової системи вимагала її перебудови та створення нового законодавства в цій галузі. Однак, попри намагання вдосконалити форми судочинства, ситуація в правосудді сьогодні набула виразно загрозливого становища. Чому це стало можливим в незалежній Україні? Невже у нас немає світлих голів у юриспруденції? Ні, з ними в країні все гаразд. Невдача, яка спіткала судову реформу, пов'язана з небажанням, насамперед виконавчої гілки влади, створити незалежне і справедливе судочинство. Реформа стала заручницею нестійкого співвідношення політичних сил, хоча в ідеалі вона повинна ґрунтуватися передусім на чіткій і науково обґрунтованій стратегії з обов'язковим урахуванням позиції суддівського корпусу. Як без повного і всебічного діагностування хворого неможливо вибрати правильне лікування, так і без комплексної оцінки проблем в організації та функціонуванні судової системи з боку самих суддів не можна визначити курс судової реформи. З цим солідарний і Голова Верховного Суду України В. Онопенко, який у своєму виступі на парламентських слуханнях «Про стан правосуддя в Україні», що відбулося 18 березня 2009 року, зазначив: «Судова влада, судді виступають за кардинальні зміни у сфері правосуддя і пропонують конкретні заходи щодо її зміни. Переконливим свідченням реальних намірів судової влади досягти радикальних позитивних змін у судочинстві є розробка Верховним Судом України і передача відповідним суб'єктам законодавчої ініціативи майже 29 законопроектів. Однак, судові пропозиції, що справді є актуальними для правосуддя, виявляються мало цікавими для тих, хто реально впливає на формування і реалізацію судової реформи, бо, спекулюючи на наявних у правосудді проблемах, представники політичних та державних структур, які за своїм статусом мають гарантувати додержання Конституції та забезпечувати своєю діяльністю верховенство права, лобіюють проекти законів, які вигідні їм особисто...».

Нинішній рік розпочався під знаком розгляду Верховною Радою України в пожежному порядку нових законопроектів щодо реформування системи правосуддя в Україні. Це було спричинено тим, що Концепція судово-правової реформи в Україні, схвалена Верховною Радою ще в 1992 році, втратила значення програмного документа. Свого часу на розгляд парламенту з цього приводу було подано цілу низку законопроектів. Дивовижність полягала в тому, що всі ці проекти принципово були несумісні і як будь-які компромісні документи викликали різні, часто протилежні коментарі аналітиків, практичних судових працівників і наукових експертів. У цьому аналізі напрошувалися висновки, що запропоновані зміни в судочинстві проводилися за відсутності неупередженого комплексного підходу щодо наслідків прийняття таких законодавчих актів, заради самих змін за принципом «хай гірше, аби інше».

Щоб принаймні наблизитися до визначної мети — доступного, незалежного і справедливого судочинства, і було зареєстровано два нових законопроекти про статус суддів та судоустрій. За домінування політичних настроїв обидва проекти були прийняті в першому читанні й на їх основі підготовлено до другого читання один проект закону про судоустрій. Головним аргументом запропонованого документа є спеціалізація судів шляхом збільшення судових органів та суддів, а також очевидного послаблення ролі Верховного Суду України.

Не можна не відзначити ще один ключовий момент. Ці базові для функціонування судової системи проекти законів не узгоджувалися з науковцями, юридичною громадськістю, професійними суддями. Їх обговорення відбулося після внесення проектів на розгляд парламенту, коли зазначене втратило практичний сенс. У сучасних умовах це означає, що прийняття закону, який не відповідатиме загальносуспільним інтересам, стане додатковим джерелом напруги в суспільстві та загострить до краю вже існуючі суперечності як суб'єктивного, так і об'єктивного характеру. А тому потрібно більш виважено підходити до цієї проблеми в цілому. Очевидно, не слід недооцінювати фатальність окремих вад запропонованих проектів, оскільки досвід засвідчує, що продовження існування, в даному разі відпрацьованої системи судоустрою, навіть з недоліками, є більш безпечним для суспільства, ніж прийняття недосконалого законодавчого акта. З поспіхом такі серйозні питання вирішуються не завжди продуктивно.

З огляду на все це, очевидною стає необхідність дослухатися думки найвищого судового органу країни та місцевих судів щодо обрання оптимальної системи судоустрою, яка б відзначалася простотою побудови, доступністю для громадян, ефективністю функціонування, а не безвідповідально руйнувала систему правосуддя країни. Слід погодитися, що судову реформу треба розпочинати зі схвалення парламентом її концепції, з внесення змін до процесуальних законів, реформування прокуратури і адвокатури, підготовки законів «Про вищу раду юстиції», «Про державну судову адміністрацію» та з прийняття Кодексу про адміністративні проступки. На цьому етапі потрібно досягти однакових методологічних підходів до правового врегулювання відносин у сфері правосуддя, забезпечити термінологічну єдність у законодавстві про судоустрій, статус суддів і судочинство. Але першим і найголовнішим кроком має стати збалансування влади в державі, її негайне оздоровлення. І тільки після того, як буде завершено створення якісно нової правової основи для діяльності судів, варто говорити про комплексний закон, у якому б на конституційному рівні можна було окреслити нову систему судоустрою та визначити основні засади здійснення судочинства в Україні.

Якщо бути послідовним, то треба відверто сказати, що запропонована система судоустрою не є історично виправданою для нашої країни і зрозумілою для її громадян. Підтвердження тому — намагання на рівні окружних судів утворити три види судів окремої спеціалізації; на рівні апеляційних — два; на рівні вищих спеціалізованих — чотири. Логіку такої побудови складно сприйняти навіть професіональним суддям, не кажучи вже про громадян, яким доведеться звертатися по судовий захист.

Не потрібно бути великим реформатором, аби зрозуміти, що така система судів призведе до значного віддалення правосуддя від громадян країни, а також потребуватиме істотного збільшення бюджетного фінансування на їх утримання.

Отже, у перебігу бачення проблем сучасного українського правосуддя можна чітко простежити два основні напрями — поміркований і радикальний. Прихильниками першого підходу, а це здебільшого наукові працівники і професійні судді, негативно сприймаються пропозиції щодо ліквідації та реорганізації судів, створення нових, оскільки це розглядається як руйнація існуючої системи, що може призвести до її повної дезорганізації з очевидністю негативних наслідків для країни.

Так, на думку більшості суддів, створення окружних судів, впровадження дворівневої структури місцевих судів та чотириланкової судової системи буде складним і незрозумілим для абсолютної більшості наших громадян щодо визначення компетентного суду, до якого слід звертатися. Водночас вони вважають, що місцеві суди при запровадженні внутрішньої спеціалізації у змозі розглядати справи будь-якої складності, в тому числі й за участі присяжних. Це значно дешевше, ніж утворювати сотні нових судів, а головне, набагато зручніше для населення країни.

За справедливим зауваженням науковців, у запропонованих проектах щодо реформування судової системи поза увагою залишився загальновизнаний у світовій практиці принцип доступності правосуддя. Саме цей принцип слід було б покласти в основу оптимізації судової системи, зробивши її простою, чіткою, прозорою, менш затратною для громадян та зрозумілою для широкого загалу. Така система, на їх думку, буде менш уразливою з точки зору корупції та інших зловживань.

Представники другого підходу в особі політиків з опозиції та лише окремих посадовців вищих рангів переконані, що Україна має унікальну можливість створити якісно нову систему судоустрою, яка повною мірою забезпечувала б реалізацію демократичних стандартів судочинства, відображала нові підходи до судово-процесуальної ієрархії та галузеву спеціалізацію у функціональній діяльності судів.

Правовий аналіз цієї позиції дозволяє досить чітко вирізнити її несучу конструкцію, замковим каменем якої є не тільки політичне протистояння та внутрішня суперечливість, а й неузгодженість з конституційними положеннями. У такій ситуації не можна зрозуміти, на якій конституційній основі поборники законопроектів про статус суддів та судоустрій намагаються позбавити Верховний Суд України касаційної функції і необхідних засобів для забезпечення однакового застосування судами законів України. Хоча всі ми добре розуміємо, що в сучасних умовах на всі ці законопроектні положення, які є незручними в поточній політичній ситуації, можна не звертати уваги. Тоді для кого в Конституції України стаття 106, за вимогами якої Президент України не наділений повноваженнями призначати суддів на адміністративні посади та звільняти їх з цих посад? Як пояснити, що міністр юстиції та окремі депутати, які є першими законниками держави, можуть ігнорувати рішення Конституційного Суду України від 16 травня 2007 року № 1-рп/ 2007 та від 16 жовтня 2001 року № 14-рп/ 2001, ратуючи про надання Вищій раді юстиції права вносити главі держави подання щодо призначення суддів на адміністративні посади, незважаючи на неконституційність таких дій? Навряд чи є сенс доводити, що певні державні гравці, розглядаючи запропоновані реформаторські положення, намагаються вчергове втрутитися в законодавчу сферу правосуддя, поставити вітчизняну юриспруденцію на службу політиці, не маючи для цього жодних підстав.

Очевидно, що такий стан «модернізованого» реформування не тільки руйнує легітимність усієї судової системи, робить її заручником різних політичних філософій, а ще й призводить до втрати Конституцією, за змістом, її системного характеру.

На завершення хотілося б підкреслити. Певно, для кожного з нас важливо, які положення знайдуть втілення в суддівських законодавчих актах, але ще важливіше використати цей процес для консолідації суспільства, узгодження інтересів усіх його членів. Адже в центрі уваги законодавця має бути конкретна людина, її інтереси, права і свободи, а не тимчасові політичні забаганки.

Олександр СТЕШЕНКО,
народний депутат України, член фракції «Блок Юлії Тимошенко».

Проекти законів не узгоджувалися з науковцями, юридичною громадськістю, професійними суддями

Ми відтепер у «новій ері»...

ТЕМА

Упродовж останнього тижня сталося кілька подій, що окреслили нові політичні та економічні полюси, навкруг яких почала «обертатися» світова спільнота. В Україні предовсім на рівні політичних еліт, їх майже не помітили...

На недавньому саміті НАТО, зокрема, йшлося про нову стратегію і роль, що її має відігравати альянс у світі. Оскільки Україна, волею її нинішньої влади і за її твердженням, мала б уже кілька разів увійти до цієї організації, але не увійшла, спробуємо збагнути, чому цього не сталося і яке місце наша країна посідає в нинішній стратегії альянсу?

Чому ми не стали членами НАТО, здається, зрозуміло й не дуже обізнаним у цій сфері громадянам. Передовсім тому, що її нинішні керманичі з самого приходу до влади вдавали, ніби це питання в суспільстві вирішене й воно рушило у трансатлантичному напрямку. Хоч і найоптимістичніші прогнози це заперечували. Навіть попри те, що його пропагандисти запевняли, ніби НАТО забезпечить нам... демократичні стандарти життя.

Хто таке нині сприйме на віру, зважаючи, що альянс —військовий блок? До того ж ми ще не забули бомбардувань Югославії його літаками — через те, що американцям здалося, ніби демократія у цій країні —не «їхнього» зразка. Українська влада не спромоглася пояснити громадянам, навіщо заокеанська наддержава розчленила цю невелику європейську країну.

Тим часом на грунті негайного вступу у військовий блок ми перетрощили які лишень можливо «горщики» відносин з північним сусідом — такою само наддержавою, як США, котрі почали розмахувати палицею встановлення елементів систем ПРО у Східній Європі, і що їх нині доведеться якось склеювати. А що доведеться, то однозначно. Чому?

Поясню. На саміті альянсу йшлося про те, що настає «нова ера — партнерства та взаємної довіри: НАТО має стати гарантом стабільності та безпеки в Європі, а не інструментом для провокацій». Яке місце України в новій стратегії, і чи можливе в майбутньому її приєднання до НАТО? Тим часом керівники альянсу, зокрема голова Конференції з питань політики безпеки у Мюнхені Вольфганг Ішингер в інтерв'ю Бі-Бі-Сі заявив, що «процес розширення для таких критичних країн, якою є Україна, потрібно перестраховувати настільки, щоб Москва не розглядала його як антиросійську акцію НАТО». На його думку, одним з найважливіших напрямів співробітництва України з альянсом є поглиблення відносин з... Росією. Тому його стратеги мають розробити тристоронню політику НАТО, яка б задовольнила США, ЄС і Росію.

Нині чимало фахівців у цій сфері вбачають залучення України до системи західних цінностей не шляхом вступу до НАТО, а її інтеграцією до ЄС. Як, приміром, керівник берлінського відділення Європейської Ради міжнародних відносин Ульріке Геро: «На мою думку, не варто негайно приймати Україну до НАТО. Це поставить не лише НАТО, а й Україну перед занадто високими вимогами. Ми маємо обрати щодо України таку політику, котра б дала їй змогу звестися на ноги і знову наполегливо працювати над приєднанням до ЄС».

Наші західні партнери круто змінили курс: нині вони вважають, ніби вирішальним для політики безпеки не є вступ України до НАТО. Та й політику, коли блок розглядався як антиросійський, вважають застарілою, оскільки новий курс передбачає російсько-американське примирення. Нині альянс утілюватиме стратегію, за якою вступ України до нього має оцінюватися всіма країнами-членами, а також Росією — як корисний і передовсім безпечний крок...

Отакі повороти. Звісно, європейці зацікавлені в партнерстві з Росією, оскільки геополітична ситуація спричиняє взаємну залежність, насамперед у галузі енергетичної політики. Тому й завели мову про «нову еру партнерства і взаємної довіри». Щоправда, чи не триватиме це до чергового кроку Москви — на зразок військового конфлікту на Кавказі, коли Європа знову заговорить про її підступність?..

А що Україна, котра досі рухалася дещо в іншому напрямку? Як ми тепер у цій новій стратегії маємо вибудовувати політику співробітництва з євроатлантичними інститутами? У який бік повернеться флюгер? Принаймні головні гравці на нашій політичній арені досі чомусь про це нічого не сказали. Так довго розмірковують, бо занадто несподіваний і неприємний одержали «сигнал»?

Валентина ПИСАНСЬКА.

«На зоні принаймні годують...»

КРИМІНАЛ

66-річний житель села Посягва Василь продавав зброю і наркотики, щоб... заробити на хліб. Так дідусь виправдовувався перед гощанськими правоохоронцями, які упіймали його на гарячому.

За грати дід потрапляв кілька разів: за хуліганство, крадіжки, оборудки зі зброєю. Першу «ходку» зробив у 1959-му, в шістнадцятирічному віці. А з останньої повернувся півроку тому.

— Звільнився я з 46-ї зони, приїхав у село, — каже пенсіонер **(на знімку)**. — А хата моя розібрана, немає де жити, немає нічого... У мене погріб лишився, заліз туди, дивлюсь: валяється обріз, ще колишній, багато років йому, раптом, опа, ще й мак. Ну та й думаю, може, комусь здам... У мене ж нема за що харчів купити.

І здав — просто у руки міліції.

— Ми дізналися про те, що раніше судимий Василь має намір продати макову соломку та обріз рушниці, — розповідає перший заступник начальника Гощанського РВ УМВС України в Рівненській області Андрій Волохов. —Отримали дозвіл на проведення оперативної закупівлі і затримали пана Василя, коли він виручив за продане 150 гривень.

Затриманий виглядає не надто засмученим. На зоні, каже, принаймні годують. А на волі у нього все одно нікого з рідних не лишилося.

Марина НОНКА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото УМВСУ у Рівненській області.

ЦІНИ

Остигає економіка. І споживчий попит

За повідомленням Держкомстату, інфляція у березні уповільнилася до 1,4 відсотка проти лютого і до 18,1 — порівняно з аналогічним періодом минулого року. Це означає, що сприятливий ціновий тренд зберігається. Але на зниження споживчих цін улітку вочевидь сподіватися важко.

Ледь помітне здорожчання проти лютого (на одну десяту відсотка) зафіксовано для продуктів харчування і безалкогольних напоїв, водночас приємнішою стала динаміка у річному вимірі (115,4 відсотка у березні — проти 120,1 у лютому). Найбільш помітно подорожчали цукор, м'ясо птиці, масло і фрукти. А подешевшали — яйця, молоко, овочі, свинина та яловичина.

У сфері охорони здоров'я ціни зросли на 2,6 відсотка головно через подорожчання ліків (3,3 відсотка). Зростання вартості пасажирських перевезень на залізниці (3,8 відсотка) і автотранспортом (1,1 відсотка) дещо знівелювало подешевшання авіаційних перевезень (на 1,8 відсотка), як наслідок — зростання цін на транспорті становило 0,9 відсотка. На 1,2 відсотка подешевшали автомобілі. На піввідсотка зросли тарифи на житло, воду, електроенергію, газ та інші види палива.

Нагадаємо, в лютому інфляція становила 1,5 відсотка, тож від початку року споживчі ціни зросли вже на 5,9 відсотка, що унеможливлює досягнення урядового орієнтира за підсумками року в 9,5 відсотка. Швидше за усе, до літа ми матимемо помісячне зростання цін не менш за один відсоток. Остигання економіки та споживчого попиту переважує сезонні впливи. Разом з тим падіння доходів населення, яке спостерігається від початку року, а також непогамовані девальваційні очікування формують у людей прагнення до накопичення, а не споживання. Це, зокрема, підтверджує і активна купівля іноземних валют у березні (на $1,476 млн.). І, звісно, цьогоріч внутрішні ціни на продовольство формуватимуться під впливом активного експорту зерна на зовнішні ринки, тоді як Україна два роки поспіль навряд чи матиме великий врожай.

Сергій ВЛАД.

СПОРТ

Дерева садили, зміни оцінювали...

Президент «Шахтаря» Рінат Ахметов, тренери і футболісти відвідали «Донбас Арену», спорудження якої наближається до фінішу. Спочатку вони взяли в руки лопати й посадили перші дерева в парку, що з'явиться навколо стадіону, а потім вирушили всередину чаші, щоб оцінити зміни, котрі сталися на арені з моменту останнього їхнього візиту. Отже, підготовка стадіону — на завершальній стадії. Вже практично розставлені глядацькі крісла. Не вистачає поки що трав'яного покриття — триває підготовка дренажу. Як сказав директор «Донбас Арени» Олександр Атаманенко, у наступний візит футболісти вже зможуть пройтися газоном — наприкінці травня планується укладання трав'яного покрову поля.

Тема трав'яного покриття зацікавила багатьох гравців. Фахівці запевнили футболістів, що газон відповідатиме всім вимогам і буде чи не найкращим у Європі. У питанні штучного освітлення при розробці концепції був закладений своєрідний «запас міцності»: лампи, встановлені на «Донбас Арені», дозволять дати телевізійну картинку найвищої якості й навіть трохи перевершать сучасні вимоги УЄФА.

Цього разу гравці «Шахтаря» не обмежилися відвідуванням чаші стадіону, а побували й у підтрибунних приміщеннях. Футболісти з інтересом познайомилися зі своєю майбутньою роздягальнею, розминальним залом, тренерським офісом, кімнатою для післяматчевого відновлення.

Президент «Марселя» залишиться вдома

Президента марсельського «Олімпіка» Папе Діуфа терміново госпіталізували через кон'юнктивіт. Інфекційне запалення очей не дозволило Діуфу бути присутнім у Сент-Етьєні на недільному матчі чемпіонату. Не полетить він і в Донецьк на перший чвертьфінальний поєдинок Кубка УЄФА його клубу проти «Шахтаря».

Діуф повернувся із Сенегалу, де брав участь у симпозіумі. І одразу звернувся по допомогу до лікаря. Президентові «Марселя» потрібна термінова операція і тиждень відпочинку.

Приймуть суперника на ... його арені

Матч 23-го туру української футбольної Прем'єр-ліги «Львів» — «Металург» (Донецьк) відбудеться в Донецьку. Таке рішення було прийнято на засіданні дирекції Прем'єр-ліги.

Як відомо, стадіон «Княжа Арена» не увійшов до тимчасового реєстру стадіонів, і, незважаючи на договір від 18 липня 2008 року «Про оренду стадіону «Україна» (м. Львів) між «Клубом професіонального футболу «Карпати» і «Футбольним клубом «Львів», керівництво ФК «Карпати» відмовилося надати футбольному клубу «Львів» стадіон «Україна» для проведення домашніх матчів чемпіонату. Про це повідомив офіційний сайт ФК «Металург» (Донецьк).

Турнірна хроніка

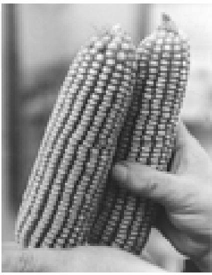
Футбол. Першість країни. Перша ліга. 21-й тур. 6 квітня. «Волинь» (Луцьк) — «Геліос» (Харків). 3:0.

Хокей. Бровари. Контрольний поєдинок. Збірна України — «Торпедо» (Росія, Нижній Новгород). 1:3 (0:1; 0:2; 1:3).

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття власному кореспонденту в Чернігівській області Сергію Павленку у зв'язку з непоправною втратою — смертю матері **Галини Степанівни.**

ГОЛОС УКРАЇНИ № 63 (4563)
СЕРЕДА, 8 КВІТНЯ 2009

На ринку фуражної кукурудзи спостерігається зростання цін — до 870—880 гривень за тонну

Мінекономіки оприлюднило проект урядової постанови, якою пропонується здійснювати видачу ліцензій на імпорт цукру-сирцю з тростини в межах тарифної квоти за погодженням з Мінагрополітики

МАЙЖЕ ОФІЦІЙНО

Уряд перевів бджіл на бюджетне фінансування

Кабмін затвердив розміри бюджетних тваринницьких дотацій на нинішній рік.

Своєю постановою Кабмін, зокрема, передбачив, що бюджетна дотація за екологічно чисте молоко власного виробництва, продане молокопереробним підприємствам для виготовлення продуктів дитячого харчування на молочній основі, становитиме 500 гривень за тонну. За реалізацію вовни у фізичній вазі переробним підприємствам можна розраховувати на державну підтримку в межах 5 гривень за кілограм.

Водночас встановлено спеціальну бюджетну дотацію за приріст поголів'я корів молочного, м'ясного та комбінованого напряму продуктивності, а також закуплені племінні нетелі або племінні корови молочного, м'ясного та комбінованого напряму продуктивності — до трьох тисяч гривень за голову. До того ж на таке відшкодування можуть розраховувати і сільгосппідприємства, що не утримували на початок року корів, але обзаводяться ними — збудували або відновили тваринницькі ферми.

Поголів'я телиць, закуплених у населення для вирощування, дотуватиметься з розрахунку до 5 гривень за кілограм живої ваги. Бюджетна дотація за поголів'я корів м'ясного напряму продуктивності виплачуватиметься племінним заводам — в обсязі до 1400 гривень за голову, племінним репродукторам — до 700 гривень, іншим сільгосппідприємствам — до 450 гривень за голову.

Не забув уряд і про племінних бджіл — їм належить до 15 бюджетних гривень на кожну бджолосім'ю. Овець також не обділив увагою. І за приріст поголів'я вівцематок та ярок старше одного року, і за наявне поголів'я господарю обіцяно до 60 гривень за голову.

На ідентифікацію та реєстрацію поголів'я великої рогатої худоби теж обіцяють кошти з бюджету — доплату в не більш як 20 гривень за одну голову ВРХ.

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Не дають жити дикі кабани

ПРОБЛЕМА

До всіх проблем, які має Зарічненський район, в останні роки додалася ще одна: людям не дають жити... дикі кабани. Звірини розвелося в лісі стільки, що вже навіть на власних обійстях селяни не почуваються в безпеці. Для посівів узагалі лихо — віддалені ділянки люди давно полишали, бо зібрати там врожай неможливо.

— Дикі кабани «хазяйнують» на наших городах, — бідкається господар із села Морочне Володимир Костюкович (**на знімку**). — Восени у мене картоплю знищили. Та ще й харчами перебирають — адрету з'їли всю (я вісім рядків довжиною 300 метрів посадив), а з несортової — тільки ту, яка більша. З озиминою — не легше. Тритікале вщент знищене, а сходи пшениці на полі лише клаптиками полишалися.

— Значна частина селян не мають роботи. Особисте господарство — їх основне джерело доходу. Тому розпач зрозумілий, — каже Морочненський сільський голова Олександр Захаревич. — Люди і білі опудала на полях ставлять, і огороджують земельні ділянки, й розміщують там включені радіоприймачі. Проте все це не відлякує тварин.

Майже половина району — не менше 30 сіл — потерпають від нашестя сікачів. Побачити сліди їхньої «роботи» можна вже за двісті метрів від крайніх хат: земля ніби після військових маневрів. Жінки та діти тепер і до лісу по гриби та ягоди бояться ходити. А житель села Мутвиця Борис Колб узагалі зустрів кабана на власному обійсті.

Завдають шкоди звірі й праці лісівників. Встерегти молоді саджанці дуба, бідкається лісник Мутвицького лісництва Олександр Житнікович, фактично неможливо.

— Раніше, — додає майстер лісу Сергій Репецький, — якщо водився один кабан у масиві, то вже добре було. Проблема постала років тричотири тому. Тоді трапилися значні пожежі у Білорусі й кабани мігрували у наші ліси. Першими потерпали прикордонні села Омит, Ніговищі та інші.

Люди і білі опудала на полях ставлять, і огороджують земельні ділянки, й розміщують там включені радіоприймачі. Проте все це не відлякує тварин.

Сприяє демографічному вибуху серед диких кабанів і заборона на них полювати. Адже значна частина зарічненських лісів має статус заказника. Зрештою, кажуть місцеві люди, якби це й було дозволено, відлякує вартість ліцензії на полювання, яка сягає трьох тисяч гривень. За такі гроші можна купити три тонни картоплі.

Тим часом занепокоєння громадян зростає.

— Скаржилися жителі села Новорічиці, — розповів заступник голови Зарічненської районної ради Олександр Доронін. — Не перестають надходити нарікання і мешканці сіл Морочненської, Локницької, Вичівської, Омитської та інших сільрад. Районна ж рада в свою чергу зверталася до місцевих лісівників, а також до Рівненського обласного управління лісового і мисливського господарства, і до Українського товариства мисливців та рибалок. Відповіли, що втручатися не можна, адже ця територія є загальнозоологічним заказником місцевого значення.

— Треба змінити статус заказника або режим у ньому, — бачить вихід мисливствознавець Зарічненського району Руслан Христюк. — Лише тоді там можна буде полювати, а відтак врегулювати поголів'я дикого кабана. Відповідне рішення може прийняти обласна рада.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Світлани ТУБІНОЇ та з архіву «Голосу України».

Хоч скривимось, та посіємо

РЕАЛІЇ

Саме така тактика буде головною під час нинішньої посівної для аграріїв краю. Затяжна весна, вологі грунти дещо притримали роботи, і в деяких районах на поля тільки почали виходити перші сівалки. Однак у цих затримках свої переваги — господарства мали ще якийсь час для того, щоб стягнути і кошти, і добрива, і пальне. В переважній більшості районів роботи проводитимуться за рахунок господарств. Ні на державну підтримку, ні на допомогу Аграрного фонду, ні на співпрацю з банкірами уже не покладають особливих надій. Господарства мобілізують всі власні ресурси.

Де їх узяти? На це запитання у кожного своя відповідь. У Дунаєвецькому районі, приміром, до цього часу зберіглись чималі зернові запаси, котрі й залишаються основною розрахунковою валютою. Хоча торік тут зібрали ледь не рекордний урожай у більш як сто тисяч тонн зернових, проте великих капіталів на цьому не заробили. «Найбільшою проблемою стало те, що великий вал не дав такої ж відмінної якості зерна, — розповів начальник районного агроуправління Сергій Сковер. — Тож ніхто і не розраховував, що фуражне зерно можна буде продати за високими цінами».

Це і стало на заваді господарствам району тоді, коли активні форвардні закупівлі проводив Аграрний фонд. Закупівельна ціна на пшеницю шостого класу була такою низькою, що не покривала затрат на її виробництво, тож продавали лише в крайньому разі, коли треба було погасити борги чи купити найнеобхідніше.

Добре, що в районі зуміли швидко зорієнтуватись щодо закупівлі добрив. Зробили це ще з осені, коли ціна була стабільною. Хто мав кошти, тоді ж прикупив і пальне, так що тепер виходять в поле на осінніх запасах. Ну а решті доводиться вдаватись до всяких хитрощів: хто обмінює зерно на потрібний товар, хто працює в борг з розрахунку на майбутній урожай.

Як би не було важко, район планує вийти на торішні площі посівів у 50 тисяч гектарів. Перші три тисячі весняного посіву ячменю та гірчиці вже зроблено. Всього під ярі зернові мають намір відвести до 16 тисяч гектарів. Основний акцент буде зроблено на зернові. А з буряками переважна більшість господарств цього краю розпрощалась. Так склалось, що поблизу — жодного цукрозаводу. А зав'язувати партнерські стосунки з переробниками на далеких відстанях — справа неперспективна і невигідна.

Хтось не встиг із форвардними продажами, а хтось свідомо проігнорував «добривну» підтримку Аграрного фонду. Оголошена ним ціна аміачної селітри перевищує ту, за якою господарствам вдається купувати її самотужки.

«Добре те, що керівники господарств не почали робити великої трагедії з того, що не змогли швидко продати зерно, — продовжив Сергій Сковер. — Ці запаси підштовхнули до розвитку тваринництва. В районі працює дві потужні птахофабрики, котрі готові купувати фуражне зерно. До того ж знову набуває популярності свинарство. Звичайно, про різкий стрибок говорити зарано, але кожен господарник намагається працювати так, щоб отримати максимальну користь. Бо надіятись просто немає на кого».

Великі надії область покладала на співпрацю з Аграрним фондом щодо форвардних закупівель. На жаль, скористатись його фінансовою підтримкою вдалось аж ніяк не всім. У Летичівському районі окремі господарства спробували підготувати необхідні документи на форвардні продажі, однак виконати всі вимоги, котрі ставить фонд перед продавцями, так і не вдалось. «У когось виявились борги перед Пенсійним фондом, хтось не встиг вчасно підготувати всі довідки, хтось розраховувався із боргами пізніше, а в результаті все це закрило доступ до кредитних коштів», — прокоментував ситуацію начальник районного управління агропромислового розвитку Віталій Мазуркевич.

Хтось не встиг із форвардними продажами, а хтось свідомо проігнорував «добривну» підтримку все того ж фонду. Оголошена ним ціна аміачної селітри перевищує ту, за якою господарствам вдається купувати її самотужки. До того ж всі транспортні витрати з доставки фондового добрива мають лягти на плечі господарств. Такі умови для багатьох є просто кабальними. Не дивно, що в області назбиралось лише два десятки хазяйств, котрі готові скористатись такою підтримкою. Переважно це фінансово забезпечені господарства.

На Летичівщині таких не знайшлось. Не змогли тут подолати і перепони, вис-

На Херсонщині практично завершено сівбу ранніх зернових

Податок на... гній збільшать у десять разів?

У сільгосппідприємстві «Радівське» на Вінниччині на конкретних документах доводять, що господарства взагалі не повинні платити за виробництво і зберігання таких відходів тваринництва

СИТУАЦІЯ

Сільгосппідприємства, які до квітня не отримали ліміти на розміщення відходів, зокрема, гною, сплачуватимуть «брудний» збір у десятикратному розмірі. Про це бухгалтерів сільгосппідприємств Калинівського району на Вінниччині попередили на нараді місцеві податківці.

Гроші не пахнуть

У СТОВ «Радівське» не встигли до встановленої дати оформити документи для отримання лімітів. Агроном Віталій Славінський, який займався цим питанням, каже: підготувати треба більше десяти різних довідок. Поки що отримали одну — від санепідемстанції. Привозили в господарство фахівців СЕС, вони проводили заміри, робили підрахунки. «Посівна почалася, вже не до того», — зазначає агроном.

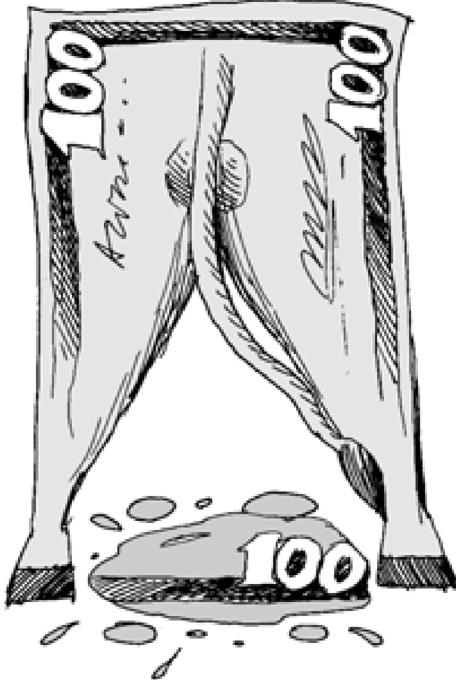
— Поки, вибачте на слові, цей «смердючий» податок був невеликий, ми ще якось терпіли, а тепер, мабуть, у суд треба подавати на екологію й податкову, бо не можна так збиткуватися над підприємством, — каже керівник ТОВ «Радівське», Герой України, депутат обласної ради Анатолій Пачевський.

У сільгосппідприємстві «Радівське» утримують 1,5 тисячі голів ВРХ і приблизно стільки ж — свиней. Один раз у три роки на гектар поля вносять по 60—70 тонн гною. Від цього мають прибавку врожайності: через рік — на 25 відсотків, через два — на 60 відсотків. Такі природні органічні добрива забезпечують вирощування екологічно чистої продукції. Загалом СТОВ «Радівське» сплачує протягом року майже два мільйони гривень податків і зборів, є в цій сумі і кошти за... гній.

За його словами, приблизно три тисячі гривень сплачувало господарство за забруднення навколишнього середовища та зберігання гною. Така сума «набігала» протягом кварталу. «Ми намагалися переконати тих, хто стягує такий податок, що гній не забруднює середовище. Навпаки. Це гарне органічне добриво дає можливість підвищити родючість землі. А нам доводять, що гній віднесено до малонебезпечних відходів».

Спеціалісти господарства знайшли закон «Про відходи». Там сказано: відходи — це матеріали та предмети, які утворюються в процесі діяльності людини і не мають подальшого використання за місцем утворення. Власник повинен позбутися їх шляхом утилізації. «Про гній, самі розумієте, так сказати не можна, — продовжує керівник господарства. — Бо це, повторюю, цінне органічне добриво. Тому безпідставно вважати, що він не має подальшого застосування. Однак сперечатися з чиновниками тільки собі на шкоду, тому три роки сплачували ту суму, яку нам називали і так робили б далі. Але ж тепер поставили умову: не отримаєте дозволу — збільшать податок удесятеро...»

— Я був у Данії, — продовжує співрозмовник. — Ця країна приблизно така за територією, як наша область, а утримує першість у світі з виробництва свинини. Там чи не у кожного фермера — свинарники. Але ніхто з них не платить за гній.

На фермі більше порядку, ніж в кабінетах чиновників

— Коли ми глибше вникли в цей вид податку, чи як там вони його називають, збір, — каже Анатолій Пачевський, — то з'ясували дивні речі. Почитайте, що пишуть з Державної податкової адміністрації. Ще у 2005 році повідомляли таке: «... підприємства, які займаються розведенням ВРХ та зберігають гній, не повинні сплачувати збір за забруднення навколишнього природного середовища». Тим часом наша районна податкова адміністрація встановлює нам суму такого збору. І ми сплачуємо його.

Керівник господарства демонструє ще один документ. Цитуємо: «Відповідно до листа Міністерства охорони навколишнього природного середовища від 14.04.05 №2862/22/2-5, ліміти на розміщення гною Мінприроди не видаються». Підписав таке роз'яснення заступник міністра.

— Та в нас на фермі більше порядку, ніж у кабінетах чиновників, — каже спересердя Анатолій Пачевський. — З Києва пишуть одне, на місцях роблять інше.

За словами співрозмовника, податки зростають не тільки на гній. Так, до Пенсійного фонду підприємство уже відраховує більше коштів, ніж торік, на сім відсотків, до Фонду з безробіття — на півтора, на соціальне страхування — на два відсотки. Зросли відрахування і з деяких інших видів платежів. Зате під питанням дотація за здану великовагову худобу, на розвиток племінного тваринництва. В Радівці це одразу відчули, бо мають племінний завод. Так само уже не платять за розвиток насінництва. Знову-таки

До речі, ліміти і дозволи на наступний 2010 рік слід оформити до 1 червня 2009-го.

фінансова втрата для СТОВ «Радівське», бо це сільгосппідприємство належить до першої групи насіннєвих господарств.

— А нам з телеекрана, — додає Анатолій Пачевський, — чиновники говорять про якісь податкові канікули для АПК.

До речі, ліміти і дозволи на наступний 2010 рік слід оформити до 1 червня 2009-го.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОСЛІВНО

Катерина Ткаченко, головний спеціаліст відділу дозволів управління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області:

— Окремо ліміти на один вид відходів не видаються. Ми видаємо дозволи на відходи загалом. Ліміти — це таблиця, в якій передбачено дозволи на утворення, розміщення й утилізацію відходів. У кожному випадку питання розглядаємо окремо. Адже в одних господарствах є гноєсховища, в інших їх нема. У таких випадках гній складують у буртах. А чи підходить для цього те місце, яке визначило господарство? Або ще приклад. Підприємство займається тільки тваринництвом. Тобто не має можливості вносити гній у себе. Значить, потрібен договір на його передачу іншому господарству. Керівникам сільгосппідприємств цього району раджу звернутися у структурний підрозділ управління з листом — там підкажуть, як правильно оформити документи, щоб потім не виникало жодних проблем.

тавлені банківськими установами. Лише одне господарство зуміло зібрати пакет документів, що вимагав банк для отримання кредитів. Та це не зрушило справу з місця — документи в банку, а кредиту так і немає. Інші ж фінансові установи навіть обіцянок не роздають — всі кредитні лінії для селян закриті.

Але й в цій ситуації хлібороби району не здаються. З осені запланували посіяти навіть більше, ніж було торік. Для цього зробили непоганий задїл озимих. А от чи вдасться перевиконати весняні плани, поки що сумнівно.

Залишається лише дивуватись винахідливості та спритності селян, котрі за тотального безгрошів'я знаходять таки все необхідне для весняних робіт. Правду кажуть: хоч скривляться, а зроблять. І посівну проведуть, і полям облогувати не дадуть. Якими будуть результати цієї роботи, покаже час.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Утім, добра погода компенсує грошовий дефіцит. Майже 25 тисяч гектарів щодня засівають хлібороби Хмельниччини. В області насіння ярих зернових уже заброблене в землю на третині площ — із планованих близько 600 тисяч гектарів. Багатьом господарникам через брак коштів, неможливість придбати вдосталь добрив і дотриматися усіх технологічних вимог для отримання високого врожаю доводиться покладатися саме на природні чинники.

На Полтавщині весняно-польові роботи цьогоріч розпочали майже на два тижні пізніше, ніж зазвичай. На початок тижня посіяно заледве 137 тисяч гектарів ярих культур із планованих майже 1, 2 мільйона (торік на цей час було посіяно 61 відсоток до запланованих площ). Ситуація складається так, що одночасно доводиться вести посів усіх культур, окрім сої, кукурудзи, гречки та проса.

На овочі та крупи очікується неабиякий попит

ВРОЖАЙ

Спеціалісти головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації, провівши моніторинг, настійно рекомендують не зменшувати площі під цукровими буряками (а навпаки, зробити все можливе, щоб розширити їх), а також збільшити мінімум удвічі — під круп'яними та овочами. Щодо буряків, то в основному сіють їх тільки ті господарства, які знаходяться в системі цукрозаводів. Інші ж, обпікшись на непорядності партнерів і не особливо довіряючи підтримці держави, не ризикують займатися вирощуванням цієї досить затратної культури.

У 2009 році прогнозується зменшення світового виробництва цукру порівняно зі споживанням на 4,8 млн. тонн. За останні два місяці ціни на цукор на світових біржах зросли на 18 відсотків.

Приміром, у ВАТ «Гадяцьке бурякогосподарство» буряками вирішили займатися тільки кормовими — плекатимуть і насіння з висадків, і коренеплоди для тваринництва. А цукрові, каже керівник господарства Олександр Сухань, сьогодні нікому не потрібні, тому й перестали їх насіння вирощувати.

Забезпечення сільгоспвиробників мінеральними добривами також серед тривожних акцентів. Минулорічний врожай значно знизив потенціал родючості. Крім того, грунт цієї зими практично не промерзав і відбулося інтенсивне вимивання азоту з його верхнього шару. Не випадково на посівах озимих культур спостерігається пожовтіння листової поверхні. Науковці наголошують, що для отримання якісного продовольчого зерна озимої пшениці потрібно витримати передусім технологію її удобрення, тобто принаймні тричі підживити. Але факт — дев'ять районів області за останній тиждень не придбали жодного кілограма мінеральних добрив.

Лариса КОБА.
Полтавська область.

На знімку: головний агроном ВАТ «Гадяцьке бурякогосподарство» Андрій Пономаренко оглядає стан озимих.

Фото автора.

ДО РЕЧІ

Цьогоріч цукор, вироблений з цукрусирцю тростинного, з інших держав в Україну не постачатимуть. Про це повідомив заступник голови Полтавської облдержадміністрації Володимир Андрієнко. Він посилається на положення Закону «Про ратифікацію Рішення Економічної ради Співдружності Незалежних Держав про внесення змін до Переліку умов, виробничих і технологічних операцій, при виконанні яких товар вважається таким, що походить з тієї країни, в якій вони мали місце». Ці положення, мовляв, покликані захищати внутрішній ринок від експансії з-за кордону тростинного солодкого піску. За його інформацією, зупинено також надходження цукру в режимі вільної торгівлі з Республіки Білорусь.

Президент Росії Дмитро Медведєв оприлюднив свої доходи. З'ясувалося, що 2008 року він заробив понад 125 тис. доларів *(Укрінформ)*

У Запоріжжі відбулася презентація туристичного путівника–довідника «Подорожуємо запорізькими просторами» *(Укрінформ)*

Їх не можна розлучати

Звернутися по допомогу до «Голосу України» співробітницям Дніпродзержинської міської служби у справах дітей підказав випадок. Напередодні Нового року приїхала до них із Закарпаття жінка, щоб усиновити одну дитину, а додому повезла трьох...

Саша, 13 років, захоплюється інформатикою. Сергій, 11 років, займається велоспортом і в дитячій флотилії. Елона, 16 років, президент дитячого самоврядування дитбудинку, хоче стати вихователькою.

— Дуже сподобалася їй шестирічна дівчинка, яка мала ще двох менших братів. За законом, дітей розлучати не можна. Жінку поставили перед вибором: або брати всіх, або нікого. Тобто нікого з цієї родини, бо вона ж могла вибрати собі якусь іншу дитину. Недавно телефонувала нам, каже: задоволена усіма трьома, — розповідає начальник служби у справах дітей Дніпродзержинської міської ради Ольга Свистун. — У нашому місті складно знайти для таких дітей усиновителів чи опікунів, от ми й вирішили пошукати їх з вашою допомогою.

З одного боку, закон, не дозволяючи роз'єднувати братів і сестер під час усиновлення, зберігає їм родинні зв'язки, щоб не шукали через п'ятдесят років один одного у «Ключовому моменті». А з другого боку, у таких ситуаціях через старших дітей (їх неохоче усиновлюють та й самі вони не завжди прагнуть цього) страждають їхні молодші брати і сестри, які із заздрістю проводжають своїх друзів у їхні нові сім'ї. Винятки можливі: якщо одна дитина серйозно хвора, то міська влада вправі дати дозвіл на усиновлення другої, здорової. А оскільки існує таємниця усиновлення, то навряд чи вони, ці рідні люди, ще колись зустрінуться. Все залежить від доброї волі нових батьків.

Артем, 15 років, захоплюється спортом. Аня, 7 років, «зірка» дитбудинку. Юля, 16 років, мріє стати бухгалтером.

І тут приклад показують іноземці. Двох дітей (не рідних) із дніпродзержинського дитбудинку усиновили дві різні італійські сім'ї. А тепер шлють фотографії, на яких хлопчик і дівчинка разом з новими батьками на спільних прогулянках, пікніках. «Якщо ще хтось з Італії братиме у вас дітей, давайте їм наші адреси», — просять адміністрацію дитбудинку ці італійці. Вони не намагаються стерти з пам'яті дітей минуле. Навпаки, прагнуть зберегти для них, якщо життя дає такий шанс, друзів дитинства, спогади про батьківщину, можливість спілкуватися рідною мовою.

Сергій, 15 років, малює, хоче стати машиністом. Олег, 12 років, з математики має 12 балів, малює і грає у футбол.

17-річних не беруть, а пенсіонеркам відмовляють

На сьогодні в Дніпродзержинську підлягають усиновленню 287 дітей. 140 з них — круглі сироти, решта — сироти при живих батьках. Показник стабільно високий протягом останніх трьох років.

— Найбільший шанс бути усиновленим — у малюків до року, — розповідає заступник начальника служби у справах дітей Дніпродзержинської міської ради Марина Вєтрова. — Якщо до десяти років дитина не усиновлена, її, як правило, доводиться розраховувати тільки на державне забезпечення.

Аня, 12 років, малює, танцює, співає, хоче стати вчителькою української мови або телеведучою. Руслана, 13 років, малює, співає, танцює, мріє вивчитися на медсестру.

Із 287 дніпродзержинських дітей, які мріють про батьків, більше десятка — до трьох років, 18 — десятирічних, 38 — 16—17-річних і 35-ти невдовзі виповниться вісімнадцять. У дітей двох останніх вікових категорій мрії про сім'ю тануть щодень.

Оля, 15 років, співає, малює, грає у футбол. Вася, 14 років, займається легкою атлетикою і грає у драмгуртку.

Хоча все могло б бути інакше. Працівниці служби змушені були відмовити самотнім 56—57-річним жінкам, які хотіли усиновити дітей, тільки через те, що вони вже переступили пенсійний рубіж.

— Шкода було відмовляти, — каже Марина

Данило, 7 років, читає вірші. Богдан, 5 років, веселий і товариський.

Із 287 дніпродзержинських дітей, які мріють про батьків, більше десятка — до трьох років

Олег, 7 років, вчиться у першому класі, захисник для своєї сестрички. Аліна, 10 років, захоплюється математикою і малюванням.

Руслан, 13 років, захоплюється спортом. Леся, 17 років, вміє варити борщ і хоче стати кухарем.

Ростислав, 11 років, захоплюється математикою й українською мовою. Має сестричку Сніжану, 10 років, яка любить танцювати, грати у футбол і кататися на велосипеді.

Усі вони мріють про маму

«Я б їх усіх сфотографувала! — каже директор дитбудинку Ірина Гончарук, вибираючи кандидатів для публікації. Найважче, зізналася вона, відповідати на запитання: «Чому мене не беруть?»

Тут усі радіють, коли дитина йде у родину. Не завжди це виходить з першого разу: ось Владика кілька разів хотіли забрати, а він відмовлявся, і тільки тепер погодився піти у прийомну сім'ю.

Зараз у дитячому будинку виховується 91 дитина: двадцять — круглі сироти, решта — позбавлені батьківського піклування. Діти ситі, одягнуті, доглянуті, вчаться в школі, займаються у спортивних секціях і гуртках — стіни завішені їхніми малюнками і вишивками. Але хоч би як тут було добре, всі вони мріють про свій дім і про маму — єдину, а не одну для всіх.

Тому охоче фотографувалися і ні про що не питали — вони знають для чого. 11-річний Ростислав, який захоплюється математикою й українською мовою, грає у футбол, теж не хотів втрачати такої нагоди. Сестричка захворіла, і він вирішив сфотографуватися один, а про Сніжану просив написати: їй десять, вона теж любить футбол і кататися на велосипеді...

Вєтрова. —Бо їм не даси їхнього віку — енергійні, забезпечені, вони могли б ще попіклуватися про когось й отримати у відповідь радість спілкування і підтримку на старості. До речі, один виняток ми таки зробили. А точніше, це сама жінка була така наполеглива і зробила все для того, щоб їй довірили дитину.

А поки що перспектива у 16—17-річних дитбудинківців незавидна.

— Коли одинадцять років тому відкривали дитячий будинок, то в статуті передбачили, що тут дітей утримуватимуть до 17 років, а потім вони одержуватимуть соціальне житло. Міський голова нині впритул займається цим питанням, — розповіла начальник управління освіти і науки Дніпродзержинської міськради Наталя Виборна. — Планується відремонтувати кілька гуртожитків: один — для вчителів, другий — для медиків, а третій — для таких дітей.

Випускники дитбудинків здебільшого ідуть в училище чи технікум і, поки вчаться, живуть у гуртожитку. За відсутності власного житла 15-річних ставлять на чергу, але коли вона дійде, невідомо. Якщо у дитини є житло і вона сама там прописана, то це — найкращий для неї варіант. Але якщо це — «рукавичка», де мешкають батьки, то після дитбудинку вона змушена повертатися назад у те середовище, з якого її витягли. І можна тільки гадати: втримається вона на плаву чи піде на дно?

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

На знімках: діти, яких не можна розлучати.

Фото автора.

Пишіть: Служба у справах дітей, вул. Москворецька, 19, Дніпродзержинськ Дніпропетровської області 51900.
Телефонуйте: (8-292) 3-23-21, 3-85-16. Заходьте: www. ssd. dndz. gov. ua

Змастили лижі

«Укрзалізниця» дає потяги до гірських курортів Польщі та Карпат, але забирає дешевий проїзд

З 9 березня поточного року підвищилася вартість проїзду в українських поїздах внутрішнього сполучення: у плацкартних вагонах — на 4,7 відсотка, у купейних і СВ — на 7,4 відсотка.

«У розрахунку, приміром, на 500 км шляху, це зовсім невеликі гроші», — запевняють у відділі тарифів головного пасажирського управління «Укрзалізниці». Ціни в середньому зросли від 2 до 20 гривень, але інтереси малозабезпечених громадян враховано — тарифи в загальних вагонах не змінюються.

За якою схемою розраховувалася надбавка, в «Укрзалізниці» не пояснюють, посилаючись лише на тотальне подорожчання палива, металопродукції й загалом рухомого складу вітчизняного виробництва. За даними відомства, це майже п'ятикратна різниця з подорожчанням ціни квитків.

Водночас збитки від перевезення пасажирів у далекому сполученні становлять за 2008 рік 2,8 млрд. гривень, хоча «Укрзалізниця» перевезла 134,3 млн. чоловік. «Але з них понад 10 млн. — пасажири пільгових категорій, а за них держава не компенсувала й половини витрат залізниці», — зазначає директор департаменту залізничного транспорту Мінтрансзв'язку України Михайло Макаренко.

На його думку, з урахуванням євроінтеграції та вимог СОТ, неприпустимо й далі жити із психологією безплатного проїзду. «Нині уже немає можливості перекривати збитки пасажирського сектору за рахунок вантажного — обсяги впали скрізь, отже, усім треба думати, як заробити», — вважає заступник міністра транспорту України Володимир Бадагов.

«Укрзалізниця» повідомила вже, що з 1 червня введе точно таку, як у березні, індексацію тарифів. Але річний рівень підвищення тарифних ставок навряд чи перевищить заплановані 25 відсотків, відзначають експерти ринку перевезень. Інакше громадяни втратять інтерес до послуг залізниці. Держкомстат України й так зафіксував у січні відплив пасажирів майже на 10 відсотків (усі види транспорту перевезли 590 млн. громадян, «Укрзалізниця» — 36, 5 млн.).

«Як з'ясувалося, навіть на турбази Карпат люди охоче добираються автотранспортом, хоча є прямі поїзди в курортні зони — Івано-Франківськ, Яремче, Ворохту, Татарів», — прокоментувала ситуацію начальник відділу маркетингу головного пасажирського управління «Укрзалізниці» Тетяна Мельник. На її думку, причиною міг стати незручний розклад руху, а спецвагони зазвичай прикріплювали до попутних поїздів у міру накопичення заявок.

«Тепер ми готові надати туристам повноцінну послугу, навіть відпочинок в купе поїздів на станціях пересадок. З цією метою на сайті «Укрзалізниці» помістили анкети попиту та пропозицій, на які щодня відгукуються десятки людей», — зазначає Тетяна Мельник. Саме у відповідь на туристичний попит з травня поточного року почне курсувати безпересадочний поїзд із Львова до Кракова, звідки рукою подати до популярних польських гірськолижних курортів Закопане і Криниця.

«Дослідження показали, попит на відпочинок у горах тримається цілоріч, а оскільки ми дуже хочемо повернути своїх пасажирів, то на перший план виносимо поняття «зручно» і «комфортно», за якими ціна транспортної послуги вже не впадає в око», — каже Алла Гривцова, маркетолог пасажирської служби Львівської залізниці.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Забуте Богом», —

так кажуть про свій Костеїв його мешканці

ЖИТТЯ ЯК ВОНО Є

Чотири кілометри від траси сільською дорогою до Костеєва здалися нескінченними. З неба падав чи то дощик, чи то сніг, а під ногами — дрібний гравій, що перемішався з болотом і перетворився на слизький грунт. Жінки-попутниці були не надто говіркі, бо кожна тримала за руку дитину і пильнувала, щоб не впасти самій і не дати посковзнутися дитині. Лише сказали: «А ви уявіть, що так щодня малі йдуть до школи. Там з мокрими ногами відсидять уроки і повертаються назад. Не дивно, що постійно хворіють».

У Костеєві школи немає, та вона й не потрібна — мало дітей в селі. А ті, що є, ходять у сусідні села пішки. Дванадцять дітлахів — у Мервичі, двоє до Зашкова і п'ятеро в Куликів. Взуття не настачишся щодня по поганючій дорозі (а ще й як під дощем) туди й назад курсувати. Це означає, що мами, допоки дитина дому не дісталася, місця собі не знаходять — селяни подейкують, що бачили якось вовків, а від них палицею не відіб'єшся, як відбиваються діти часом від голодних собак.

...У село прийшли якраз, коли закінчилася служба Божа. Люди повиходили з церкви і стояли кругом, як і щонеділі, радячись: і що то зробити, щоб, нарешті, маршрутка Костеїв не обходила? Вже скоро вісім місяців, як старий «пазик» не заїжджає сюди, і літні люди не можуть ні до лікарні потрапити, ні до аптеки. Анісія Тищик хворіє на діабет, та ще й інших хвороб купу має. «Мені вже треба конче в райцентр потрапити. Ногами не дійду, — бідкається вона, — а як долізу до когось із сусідів на подвір'я, то машина кожного разу зайнята. Мені б місцем і поступилися, та я ж знаю, що люди спішать на роботу, а я все-таки почекати можу. Однак терпець уже уривається. Бо в Костеєві немає навіть фельдшерсько-акушерського пункту. Якесь забуте Богом село...»

НАША ДОВІДКА

Костеїв від районного центру — Жовкви — розташований за 15 кілометрів. Загалом у селі зареєстровано 253 особи, а це 103 двори.

Не скажеш, що селяни миряться із ситуацією. І листи пишуть, і до Львівської обласної ради їздять. Щоправда, не так просто їм долати міліцейський кордон на дверях. Лише на четвертий раз, вже закликавши мене, як «важку артилерію», потрапили, і їм пообіцяли, що маршрутка їздитиме з першого березня. Та де це перше березня і та маршрутка?!

Складно повірити, що Костеїв від Львова зовсім близько, немає і 25 кілометрів, і чимало селян їздять в місто на роботу чи навчання, однак щоранку дорога для них стає черговими тортурами. Люди змушені спочатку йти пішки чотири кілометри до сусідніх Мервичі чи Куликова і там вже на якийсь транспорт сідати. Ввечері — у зворотний бік. Та це б нічого, та у Мервичах селяни на костеївських злосні, бо, сідаючи до автобуса, кожен з них боїться, що не влізе — місця не стане. А чи раз таке було?! Костеїв усе-таки не хутір.

Василь Самчук — депутат села Костеїв Куликівської селищної ради Жовківського району Львівської області — жартує, що за сумісництвом працює не лише водієм у своїх односельців, а, певно, ще й акушером-гінекологом. Бо стільки вже породіль до лікарні відвозив! І щоразу боїться, що йому треба буде самому пологи приймати — раптом не дотягне жінка до лікарні? «Піду на якісь акушерські курси, що тут вдієш?..»

— А що районні депутати кажуть? Чи виділялися гроші на дорогу?

— Та щораз різні суми оприлюднюються. То 40, то 60, а то і 90 тисяч гривень на дорогу витратили. Справді, гравій дрібний насипали, та він не поліпшив ситуацію. Ми розуміємо, чого приватники відмовляються до нас їхати. Всю ж машину за кілька разів розіб'є. Однак, погодьтеся, і нам так несила жити... Ніби географічно неподалік центру Європи мешкаємо. Та де вона, цивілізація? Ау!

Ірина ЄГОРОВА.

На знімках: так мешканці Костеєва долають дорогу щодня.

Фото автора.

У НОМЕР

Католики відзначили Пальмову неділю

Тисячі житомирян зібралися 5 квітня біля костьолу святого Яна з Дуклі, затим урочистого ходою пройшли через Соборний майдан міста до Кафедрального костьолу святої Софії.

У кожного в руках — пучок зелені, як у цієї дівчинки **(на знімку)**. Свято, яке у православних називають Вербною неділею і яке цього року відзначатимуть 12 квітня, вже прийшло до католиків. Вони називають його Пальмовою неділею. Виникненню традиції послужили біблійні оповіді: Ісус в'їжджав до Єрусалима на віслюкові, люди встеляли йому шлях пальмовим гіллям, вітаючи Спасителя. Попереду найбільше християнське свято: католики називають його Неділею Великонічною, православні — Великоднем.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Дніпропетровщина поповнилася мобільною клінікою

У рамках благодійної програми, спрямованої на лікування, профілактику та моніторинг стану здоров'я ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД дітей у регіонах, Дніпропетровський обласний центр профілактики і боротьби з цією недугою отримав від Фонду «АнтиСНІД» мобільну клініку вартістю понад 100 тисяч доларів. Мікроавтобус Mercedes Vito обладнаний найсучаснішою медичною технікою, витратними матеріалами для роботи впродовж року, а також необхідним устаткуванням для проведення огляду ВІЛ-інфікованих дітей, лабораторного обстеження та транспортування зразків крові до лабораторій центральних клінік.

Протягом минулого року, повідомили в управлінні преси та інформації облдержадміністрації, на Дніпропетровщині зареєстровано понад три тисячі нових випадків ВІЛ-інфекції. Показники захворюваності більш як удвічі перевищують загальноукраїнські. Кошти на придбання мобільних клінік, які, крім Дніпропетровська, отримали також Миколаїв, Донецьк, Сімферополь, зібрано на благодійному аукціоні.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Звіт про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за 2008 рік

На виконання статті 34 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» повідомляємо.

За даними фінансової звітності, доходна частина бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі — Фонд) за 2008 рік з урахуванням залишку на початок року становила 5058,9 млн. гривень, або на 6,8% менше, ніж передбачалося у бюджеті Фонду. Надходження від страхових внесків протягом року становили 4717,2 млн. гривень (або 99,0% від загального обсягу надходжень до Фонду), асигнування державного бюджету — 3,3 млн. гривень (0,1%), інших надходжень, передбачених законодавством, — 42,6 млн. гривень (0,9%).

Станом на 01.01.2009 р. на обліку в робочих органах виконавчої дирекції фонду перебувало 1237,6 тис. підприємств, установ, організацій та фізичних осіб. Порівняно з даними на 01.01.2008 р. база платників внесків збільшилася майже на 3,0%. Рівень сплати страхових внесків (перерахованих до нарахованих) становив 99,6%.

Завдяки активній претензійно-позовній роботі Фонду за 2008 рік недоїмка за платниками страхових внесків зменшилася на 15,2 млн. гривень.

Загальні видатки Фонду (разом із резервом) на виконання у 2008 році статутних завдань становили 4753,9 млн. гривень і були на 12,5% менші, ніж передбачалося у бюджеті.

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» соціальні послуги та матеріальне забезпечення протягом звітного періоду було надано 2,5 млн. незайнятих осіб, з яких застрахованих було майже 88%. За 2008 рік працевлаштовано 1084 тисячі незайнятих та безробітних громадян, зареєстрованих у робочих органах виконавчої дирекції Фонду. Загалом на фінансування надання соціальних послуг та матеріального забезпечення було спрямовано 3519,2 млн. гривень, або 84% від передбаченого бюджетом Фонду.

На виплату допомоги з безробіття, в тому числі одноразової виплати для зайняття підприємницькою діяльністю, матеріальну допомогу в період професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації спрямовано 2535,1 млн. гривень, або 81,7% обсягів коштів, передбачених на ці цілі у бюджеті Фонду. Середньомісячна чисельність одержувачів допомоги з безробіття становила 438,7 тис. безробітних. Протягом року Фондом забезпечено підвищення в 1,7 разу мінімального розміру допомоги з безробіття: для окремих категорій застрахованих осіб — з 290 до 500 гривень, що становило майже 75% прожиткового мінімуму, для незастрахованих осіб — з 210 до 360 гривень, що становило майже 54% прожиткового мінімуму.

На організацію профпідготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації 245,2 тис. безробітних витрачено 230,8 млн. гривень, або 92,3% коштів, передбачених на відповідні цілі. Навчання проводилося за 394 професіями та спеціальностями, що мають попит на ринку праці, перелік яких протягом року оновився майже на третину.

У звітному періоді з метою реінтеграції незайнятих громадян до трудової діяльності та підтримки їх доходів у період пошуку роботи 428,5 тис. осіб було залучено до громадських робіт, на організацію яких використано 106,7 млн. гривень, або 95,9% від передбаченого на ці цілі бюджетом Фонду.

У серпні—жовтні 2008 року на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України «Про проведення оплачуваних громадських робіт з ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося 23—27 липня 2008 року» від 02.08.2008 р. №1047-р за активної участі виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів у постраждалих регіонах були організовані оплачувані громадські роботи з ліквідації наслідків катастрофічного паводку. Загалом у роботах з прибирання берегів річок, придорожніх смуг, очищення від намулу об'єктів соціальної сфери, благоустрою територій, підсобних роботах на відновленні мостів узяли участь майже 14 тисяч безробітних осіб.

Протягом року шляхом надання дотацій роботодавцям було працевлаштовано 44,7 тис. осіб, в тому числі 41% осіб із числа соціально незахищених верств населення. На ці цілі використано 383,5 млн. гривень, або 83% від передбаченого в бюджеті. У 2008 році на перше робоче місце шляхом надання дотацій роботодавцям працевлаштовано 1303 особи з числа молоді, котра закінчила навчальні заклади, на що використано 2552,6 тис. гривень коштів Фонду, відшкодовано з державного бюджету 1474,4 тис. гривень.

У звітному періоді консультаційні послуги з різноманітних питань одержали 410 тис. незайнятих осіб. Профорієнтаційні послуги було надано 2,3 млн. незайнятих осіб та 1,5 млн. осіб із числа зайнятого населення, зокрема учням загальноосвітніх шкіл. Проведено 302,7 тис. семінарів, тренінгів з техніки пошуку роботи, профдіагностики та інших інформаційних заходів з незайнятим населенням. Чисельність безробітних, які брали участь у цих заходах, становила 1508,2 тисячі, з яких майже кожен четвертий був працевлаштований, кожний другий — направлений на профнавчання.

Протягом 2008 року засобами інформаційних ресурсів, що функціонують на основі баз даних Єдиної інформаційно-аналітичної системи «Служба зайнятості України» (офіційний портал Державної служби зайнятості **www.dcz.gov.ua**, портал «Труд» **www. trud.gov.ua**, мобільний сервіс «Пошук роботи»), скористалися 5,6 млн. людей, яким було надано 17,4 млн. інформаційно-консультаційних та інтерактивних послуг.

З метою сприяння професійному самовизначенню молоді, підвищенню рівня її поінформованості у світі професій, формуванню мотивації до вибору актуальних професій, зокрема робітничих, розроблено та встановлено, переважно у загальноосвітніх навчальних закладах, 1000 профорієнтаційних терміналів.

Загалом на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, було використано 254,4 млн. гривень, або 99,9%, обсягів коштів, передбачених на ці цілі бюджетом Фонду.

На забезпечення виконання плану реалізації у 2007 році програми створення та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості України на 2004—2008 роки було спрямовано 97,6 млн. гривень, що становить 100% від передбаченого у бюджеті.

На виплату пенсій у середньому в місяць 2,0 тис. незайнятим громадянам, які мали право виходу на дострокову пенсію відповідно до Закону України «Про зайнятість населення», Пенсійному фонду було відшкодовано 11,1 млн. гривень, або 90,4% від передбаченого у бюджеті Фонду.

Витрати на утримання та забезпечення діяльності виконавчої дирекції Фонду, її робочих органів, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління фондом становили 846,6 млн. гривень, або 99,7% від передбаченого у бюджеті Фонду.

На реалізацію програми створення робочими органами виконавчої дирекції Фонду умов приймання та обслуговування громадян і роботодавців на 2004—2010 роки у 2008-му спрямовано 238,5 млн. гривень, що становило 100,0% від передбаченого у бюджеті обсягу.

Витрати на надання соціальних послуг та матеріальне забезпечення 303,4 тис. безробітним із числа незастрахованих осіб у 2008 році здійснювались за рахунок коштів Фонду та становили 142,1 млн. гривень.

Звіт про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за 2008 рік затверджено на засіданні правління фонду 25 березня 2009 року.

Публічне представлення Звіту про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за 2008 рік відбудеться 22 квітня 2009 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10, к. 1907.

Виконавча дирекція Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття за 2008 рік

тис. грн.

№ п/п	Назва статей	Передбачено бюджетом	Касові видатки	% виконання
	Залишок коштів на 01.01. 2008 р.	**295 752,4**	**295 752,4**	
	в т.ч. резерв Фонду 2007 р.	24 931,9	24 931,9	
	Надходження в поточному році	**5 134 480,4**	**4 763 101,6**	***92,8***
	з них:			
	Страхові внески, всього	**5 071 124,3**	**4 717 239,4**	***93,0***
	Інші	**28 413,5**	**42 580,3**	***149,9***
	Кошти державного бюджету	**34 942,6**	**3 281,9**	***9,4***
	в т.ч.: *на відшкодування додаткових витрат Фонду у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України*	*299,4*	*47,4*	*15,8*
	на надання роботодавцям дотацій для забезпечення молоді першим робочим місцем	*32 000,0*	*1 474,4*	*4,6*
	для соціального захисту працівників, які звільняються з роботи у зв'язку з достроковим зняттям з експлуатації Чорнобильської АЕС	*680,2*	*286,0*	*42,0*
	на реєстрацію ДСЗ трудових договорів, укладених між працівниками та фізичними особами	*1 963,0*	*1 474,1*	*75,1*
I	**Всього надходжень (з урахуванням залишку)**	**5 430 232,8**	**5 058 854,0**	***93,2***
II	**Всього видатків (з урахуванням резерву)**	**5 430 232,8**	**4 753 859,1**	***87,5***
1	**Матеріальне забезпечення та соціальні послуги, всього**	**4 191 357,7**	**3 519 161,0**	***84,0***
1.1	Допомога з безробіття	2 807 484,5	2 254 319,8	*80,3*
1.2	Одноразова виплата допомоги з безробіття для заняття підприємницькою діяльністю	183 010,3	182 977,2	*100,0*
1.3	Матеріальна допомога у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації безробітного	111 127,4	97 756,6	*88,0*
1.4	Допомога на поховання	2 203,7	1 682,1	*76,3*
1.5	Послуги банків	9 433,9	7 114,7	*75,4*
1.6	Професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації безробітних	249 984,7	230 772,9	*92,3*
1.7	Організація громадських робіт для безробітних	111 316,6	106 728,5	*95,9*
1.8	Працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям	462 252,0	383 457,3	*83,0*
	в т.ч.на надання роботодавцям дотацій для забезпечення молоді першим робочим місцем	32 000,0	2 552,6	*8,0*
1.9	Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням	254 544,6	254 351,9	*99,9*
2	**Підтримка інформаційно-довідкової системи обслуговування безробітних**	**97 603,6**	**97 567,5**	***100,0***
3	**Відшкодування Пенсійному фонду витрат, пов'язаних із достроковим виходом працівників на пенсію**	**12 263,4**	**11 082,8**	***90,4***
4	**Утримання та забезпечення діяльності виконавчої дирекції, її робочих органів, ІПК ДСЗ, управління Фондом**	**849 604,3**	**846 648,5**	***99,7***
5	**Створення умов прийому та надання соціальних послуг робочими органами виконавчої дирекції Фонду**	**238 550,0**	**238 545,5**	***100,0***
6	**Резерв Фонду**	**40 853,8**	**40 853,8**	

На Дніпропетровщині зареєстровано понад три тисячі нових випадків ВІЛ-інфекції

Кияни перетворили Гідропарк на клоаку та зону підвищеного ризику

Найкраще столичне місце розваг і відпочинку дедалі більше нагадує сумнозвісне дитя без ока — через те, що в нього було сім няньок...

Бог наділив Київ неймовірною милістю, подарувавши зелену оазу — мальовничі острови серед Дніпра з його протоками і затоками. У цих замітках ітиметься про Гідропарк, куди з центру столиці метро можна дістатися за 10 хвилин. Хіба не диво в сучасному забудованому кам'яними монстрами та загазованому місті?

Після «чарочної» — під кущ

Але диво закінчується там, де до нього торкнулася рука людини: жадібна, нахабна, цинічна. Що є сьогодні колись зелена перлина Києва — понад сім з лишком гектарів — та її частка, яка має назву парку відпочинку і розваг? Запаскуджена, засмічена, сплюндрована колесами автобусів територія, хаотично забудована «генделиками», забігайлівками, «чарочними», що здебільшого нагадують курники, будочки й будки.

Кияни перетворили Гідропарк на вбиральні мало не під кожним кущем, бо стаціонарних катастрофічно бракує, а в ті, що є, і бридко, й, буває, небезпечно заходити. Та й за кого треба мати людину, щоб змусити її користуватися брудним, смердючим приміщенням з дірками в підлозі та перегородками без... дверей? Але справити природну нужду однак потрібно. Бо й намети та «курники», в яких удень і вночі наливають пиво та інші алкогольні напої — навіть поблизу дитячих атракціонів, — у Гідропарку встановлені теж мало не під кожним кущем, а от вбиральнями вони не облаштовані. Якщо додати, що в Гідропарку, крім «генделиків» і «забігайлівок» — ще й величезна кількість кафе, ресторанів, барів, за відсутності центрального водопостачання і каналізації, то немає підстав сподіватися, що нечистоти не потрапляють у воду та грунт...

Утім, не всі громадяни, вирішивши відпочити в Гідропарку, прямують до ресторану чи «генделика»: зазвичай вони, навантажившись сумками з припасами, влаштовуються на траві чи на пляжі. Чимало полюбляють шашлики «на природі», через що весь парк у ранах від вогнищ, бо мало хто розпалює його на старому кострищі. Й далеко не всі везуть з собою дрова: здебільшого деревину вирубують поряд. Після «пікніка» всі його залишки, як правило, кидають там, де «гуляли». Тому вся територія парку вкрита поліетиленовими й скляними пляшками, недоїдками, пластиковими пакетами, залишками разового посуду, а про недопалки годі й говорити. Нині нова «мода»: спустошену скляну пляшку чомусь розбивають об найближче дерево. А останнім часом у парк почали звозити будівельні відходи. Тож простого прибирання тут не досить: потрібна тотальна чистка. Чи надовго? Адже за кожним відвідувачем парку прибиральника не поставиш...

Постійна надзвичайна ситуація

Тим часом у Гідропарку порушується найголовніший критерій зони відпочинку — безпека, оскільки він перетворений на насичені міські магістралі. А особливий шик — заїхати авто на пісок пляжу і там... смажити шашлики. Звісно, ніхто й не подумає за собою прибрати. Не рідкість, коли таксі викликають прямісінько на пляж. А з настанням теплих днів з'являється ще одна проблема: Гідропарк перетворюється на літній «табір» для п'яничок, безпритульних, наркоманів і повій — для них тут є всі умови. До того ж освітлення у парку не завжди функціонує навіть у центральній частині.

Окрема тема — підприємства громадського харчування. Ніхто не сперечається: такі послуги для відпочивальників потрібні. Але ж не стільки! Бо складається враження, що кожен шматочок парку забудовується під торговельні «точки». А поблизу станції метро «Гідропарк» вони дедалі більше насуваються на тротуар, де в літні місяці й без того неможливо пройти. Про парканчики й паркани для халабуд і наметів уздовж пляжів — годі говорити. Хоч, за українським законодавством, їх установлення — незаконне, оскільки береги водойм належать усім громадянам, і доступ до них має бути вільний.

Ось думка керівника прес-служби ГУ МВС Києва Володимира Поліщука: «Гідропарк — це швидше зона підвищеного ризику, ніж зона відпочинку. Особливо в літній час. Адже туди з'їжджаються бездомні й шукачі пригод з усієї України. Є де розвернутися злодюгам — п'яних у парку багато, особливо ввечері, й грабувати їх легко. Процвітає проституція. Звичайно, міліції з таким «букетом» впоратися важко. Територія патрулюється, але машинами там важко проїхати — парк усе-таки, пішки далеко не зайдеш, тому застосовуємо кінну міліцію».

Дані вікіпедії

■ Гідропарк розташований на Венеціанському та Долобецькому островах між Дніпром і Русанівською протокою в Києві на місці Передмостової слобідки, знищеної гітлерівськими окупантами 1943 року.

■ Створений у 1965—1968 рр. як водно-розважальний комплекс із безліччю пляжів, атракціонів, човнових станцій. Площа парку — 365 га. Архітектори проекту — В. Л. Суворов та І. П. Шпара.

■ У парку є станція метро «Гідропарк» Святошинсько-Броварської лінії Київського метрополітену. Тут велика кількість розважальних закладів — дискотек, ресторанів, казино тощо.

■ Безліч пляжів, включаючи дитячий, нудистський, для інвалідів. Є прокат човнів і катамаранів, майданчики для настільного і звичайного тенісу, пейнтболу, футболу, волейболу, водні атракціони.

Завідувач відділу гігієнічних проблем екології СЕС Києва Сергій Тимошенко каже, що відсутність каналізації — найбільша проблема Гідропарку, бо там діє принцип вигрібної ями. Що навіть просто небезпечно: за найменшого зриву графіка вивезення відходів назріває надзвичайна ситуація. Не кажучи про іншу небезпеку — спалах інфекційного захворювання...

Хто замовляє «музику?»

Я спробувала з'ясувати у Київській міській державній адміністрації, хто господар Гідропарку? Упродовж кількох днів співробітники пресслужби «посилали» мене з одного відомства в інше. Не змогла відповісти на просте запитання, хто є куратором парку, також керівник управління інформаційного забезпечення Оксана Макаренко, яка щоразу обіцяла зателефонувати «за півгодинки», а зрештою порадила... написати їй листа. Не встигла я подивуватись, як почула у слухавці короткі гудки. Нові спроби зв'язатися з пані начальницею не дали результату.

Утім, кілька господарів у Гідропарку є: комунальні підприємства «Зеленбуд», «Плесо», «Гідропарк», управління культури й мистецтв КМДА, а також орендатори відхоплених золотих «шматків». При цьому кожен начебто відповідає за свою частку, а в результаті, як неважко переконатися, практично ніхто ні за що не відповідає.

Я зустрілася з деякими керівниками, що здійснюють господарську діяльність в Гідропарку і які, в міру власних можливостей, намагаються дати лад цьому непростому господарству. Але, до мого подиву, вони теж вважають, що в Гідропарку немає... єдиного господаря, котрому б підлягали підрозділи, які тут господарюють, і який би «замовляв музику» на території парку.

Спроби створити бодай якусь систему функціонування Гідропарку міська влада робила. Але щоразу вони залишалися спробами, оскільки ніхто всерйоз не вивчав ані його проблем, ані його можливості. Передовсім тому, що дуже вже вигідний цей, начебто нічийний, але занадто коштовний шматок київської землі, прибрати який до рук є багато охочих, які переслідують передовсім власний споживацький, а не громадський інтерес. З другого боку, багатьом дуже вигідно, щоб Гідропарк залишався отаким «нічийним», бо понаставляв наметів з пивом на піску та галявинах — і греби гроші лопатою...

Один з керівників підприємства, що відповідає за частку парку, вбачає вихід у тому, щоб зобов'язати орендаторів прибирати й озеленювати територію не лише поблизу своїх кафешок, а й далі. А також пропонує запровадити перепустки для автомобілів, що доправляють товар для торговельних точок. Хто б повірив, що в такий спосіб парку дадуть лад? З другого боку, якщо навіть орендаторів і змусять прибирати свої території, то Гідропарк однак залишається «нічийним», а коли точніше, то до неподобства спільним...

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: центральна, пішохідна (!) алея Гідропарку.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СТОЛИЦЯ КОРОТКО

А якщо обличчям до обличчя?

Фахівці з Українського центру медичної статистики повідомили: в кожному вагоні київського метро їздять щонайменше по два хворих з активною формою туберкульозу. На запитання, наскільки можливе зараження звичайної людини під час контакту з такими хворими, відповідає фтизіатр Віктор Слюсар: «Небезпека зараження від людини з відкритою формою туберкульозу мінімальна, якщо ви з нею не мешкаєте в одній кімнаті. Але якщо з нею їхати 20 хвилин обличчя до обличчя у транспорті, то імовірність зараження велика. Хоч навряд чи ви 20 хвилин будете дихати прямо в обличчя незнайомцям, але уникайте таких контактів. І тримайтеся подалі від бомжів та алкоголіків».

І за два колеса заплати

Незабаром за стоянку платитимуть не тільки автолюбителі, а й велосипедисти. Таке рішення ухвалила КМДА. Вона вважає, що це «стимулюватиме населення до використання екологічних видів транспорту, поліпшення здоров'я і довкілля».

Так зрозуміліше

Уже цього року на перехрестях Києва встановлять дорожні знаки з покажчиками назв вулиць українською та англійською мовами.

Вашими очима

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

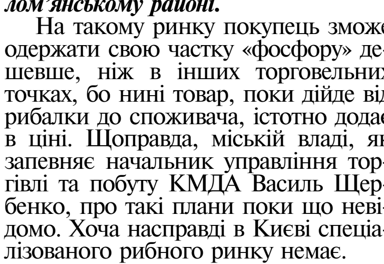
Стартував фотоконкурс «Київ очима киян». Хоча взяти в ньому участь можуть не тільки мешканці столиці. Аматорам фотозйомки пропонують зробити знімки в п'яти номінаціях: «Київ — зелена перлина», «Київ — центр культури й архітектури», «Київ закоханий», «Київ зникаючий», «Люди мого міста» — щоб привернути увагу до історичної, культурної і природної спадщини Києва. На переможців чекають нагороди — професійні фотоапарати, а кращі роботи увійдуть у каталог до Євро-2012. Конкурс триватиме до 31 травня. Кольорові й чорно-білі знімки з позначкою «Фотоконкурс» приймаються за адресою: вул. Хрещатик, 36, 01044 Київ.

Уже можна й Дніпром...

Від Річкового вокзалу по Дніпру почали рух прогулянкові судна. Поки пасажирів небагато, то курсують тільки два теплоходи — «Максим Дудка» і «Каштан», які здійснюють годинні оглядові екскурсії в межах Києва. Але в річковому агентстві запевняють, що попит збільшиться з приходом теплих днів. Уже в травні відкриються популярні чотиригодинні прогулянки по Київському морю, тригодинні — гирлом Десни. Покататися можна з 10 ранку до 8—9 вечора. А коли зовсім потеплішає, кораблі курсуватимуть цілодобово.

Запахне рибою

Держкомрибгосп України має намір до кінця року відкрити в Києві оптово-роздрібний рибний ринок. Місце для нього розраховують знайти в Солом'янському районі.

На такому ринку покупець зможе одержати свою частку «фосфору» дешевше, ніж в інших торговельних точках, бо нині товар, поки дійде від рибалки до споживача, істотно додає в ціні. Щоправда, міській владі, як запевняє начальник управління торгівлі та побуту КМДА Василь Щербенко, про такі плани поки що невідомо. Хоча насправді в Києві спеціалізованого рибного ринку немає.

Нині кияни можуть купити рибу в рядах продовольчих базарів і великих супермаркетів. На під'їздах до міста її продають просто на узбіччі доріг, але люди скаржаться, що ціни там ті самі, що й у магазинах, або й вищі. Тож основною перевагою нового торговельного місця стануть дешевизна продукції, а також її вибір.

Територія вічного спокою

Розпочалася підготовка київських міських кладовищ і крематорію до проведення поминальних днів 26—29 квітня. Значний обсяг робіт буде виконано на 28 кладовищах та в колумбарії.

Фото з архіву «Голосу України».

Площа кладовищ перевищує 560 га. Тут, а також у колумбарних стінах здійснено понад 830 тисяч поховань. Тільки за останній рік поховано 13395 осіб та здійснено 10147 кремацій. Торік з бюджету міста на функціонування і благоустрій кладовищ спрямовано 17,205 млн. грн.

Цього року на утримання цієї території вічного спокою передбачено 18,6 млн. грн. Їх плановано використати на підготовку до поминальних днів, благоустрій військових комплексів і поховань, відновлення асфальтового покриття доріг, введення в експлуатацію після ремонту водопровідних мереж, вивезення сміття, спорудження залізобетонних огорож, охорону, поховання невідомих громадян та осіб без певного місця мешкання тощо.

Упродовж поминальних днів на міських кладовищах постійно чергуватимуть бригади «швидкої допомоги», патрулюватимуть посилені наряди міліції. Також плановано забезпечити киян додатковим міським транспортом, який курсуватиме до всіх міських кладовищ з 6 до 22 год.

Вартість поїздки залежатиме від її дальності

Цього року в Київському метрополітені буде запроваджена автоматизована система проходження пасажирів, що дасть змогу встановити вартість проїзного квитка залежно від дальності поїздки або часу перебування в підземці.

На реалізацію проекту витрачено майже 10 млн. грн. Загалом таке обладнання уже з 2008 року забезпечує обіг безконтактних карток при оплаті проїзду на вході на станцію для всіх пасажирів.

Василь ЗАЙЧЕНКО.

За повідомленнями інформаційних агенцій, прес-служби КМДА та кореспондентів «Голосу України».

КРИМІНАЛ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

За дитячі синці виховательку звільнили з роботи

До прокуратури міста Івано-Франківська звернулася мама зі скаргою на виховательку дитячої школи-садка, яку відвідує її трирічне маля. У заяві жінка стверджувала, що вихователька утихомирює її дитину стусанами. У процесі прокурорської перевірки факти завдавання тілесних ушкоджень підтвердилися. На сідницях дитини медики виявили множинні гематоми та набряк шкіри. Прокуратура міста Івано-Франківська за наслідками перевірки внесла подання начальнику управління освіти і науки міськвиконкому, після розгляду якого вихователька звільнено з роботи.

Викачували нафту у... власні кишені

Оперативники управління боротьби з економічною злочинністю викрили посадових осіб одного з нафтогазовидобувних підприємств Прикарпаття.

Як повідомила прес-служба УВС, вони впродовж лише одного року незаконно видобули на одному з нафтогазових родовищ 8,4 тис. тонн нафти. Її вартість, за оцінками фахівців, становить близько 8,3 млн. грн. За ознаками злочинів, передбачених ч. 2 ст. 240 і ч. 2 ст. 364 КК України (порушення правил охорони надр та зловживання владою або службовим становищем), прокуратура порушила кримінальну справу. Ведеться розслідування.

Дарина НАЗАРЧУК.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Хабар за землю

230 тисяч гривень вимагав голова однієї з райдержадміністрацій Вінниччини за «позитивне вирішення земельного питання» у жителя обласного центру. Той просив виділити земельну ділянку площею 90 гектарів для ведення особистого селянського господарства та вирощування багаторічних насаджень. Гроші чиновник отримав у своєму робочому кабінеті.

Ще один державний службовець — начальник відділу земельних ресурсів цього самого району за надання у користування тієї ж земельної ділянки тимчасово збагатився на 105 тисяч гривень. Факт передачі йому грошей оперативники зафіксували на відео.

Як повідомив начальник управління боротьби з економічними злочинами УМВС у Вінницькій області Юрій Черкес, за даними фактами прокуратурою Вінницької області порушені кримінальні справи.

Віктор СКРИПНИК.

РІВНЕНЩИНА

Виявили «п'явок» на нафтотрубі

Злочинну групу з числа мешканців Львівської області, яка крала дизпаливо з магістрального нафтопродуктопроводу ДП «ПрикарпатЗахідтранс», затримали працівники відділу спеціальної міліції при УМВСУ у Рівненській області. Зловмисники чинили крадіжки поблизу селища Мізоч та села Півче Здолбунівського району. Нині перевіряється причетність групи до несанкціонованого втручання у нафтопровід і на території Острозького району.

Олександра ЮРКОВА.

«Хто з вас піде проти своєї історії?»

ТІНІ НЕЗАБУТИХ

Не дивуйтеся, але саме завдяки перу возвеличеного за життя і зганьбленого після смерті драматурга Олександра Корнійчука не забулася одна із найтрагічніших сторінок нашої спільної із Росією історії: знищення Чорноморського військового флоту. «Загибель ескадри» — що це? Більшовицька ода чи реалістичне відображення історичних подій, пов'язаних із відродженням національної самосвідомості українців, які нарешті відчули себе не «південним народом великої Росії», як трактує їх один із персонажів п'єси — колишній царський адмірал, а «народом самостійної України»?

У цьому творі можна дізнатися правду про розстріли моряків у трюмі корабля, про наказ самопризначеного комісара флоту: «Навести мінні апарати на тих, хто підійме жовто-блакитний прапор». Про не почутий тоді заклик, що завдяки Корнійчуку лунав із тисяч театральних сцен: «Центральна рада просить вас згадати, хто ви... Ви ж українці — сини степів золотих, нащадки славних лицарів Великого Лугу, що колись Чорне море на байдаках проходили і славу здобували на цілий світ. А тепер ви... Хто з вас піде проти своєї історії?»

То хто ж такий Олександр Корнійчук: злий геній української літератури чи одна із численних жертв системи, в якій талант мусить служити або загинути?

«Чеймодан» від «комсомольського графа»

Шкільна освіта для Шурки Корнійчука була недоступною розкішшю, однак це не завадило йому замолоду здобути гучну літературну славу. Отож відразу знайшлися «добрі люди», які звинуватили молодого літератора у плагіаті. І життєвого досвіду мало, й освіта недостатня, і часу для відточування художньої майстерності не було, а відтак — твір украдено. Архівні документи справді свідчать, що на Київській кінофабриці, де молодий початківець працював редактором кіносценарного відділу, знімався фільм під робочою назвою «Загибель ескадри». Але, на відміну від довженківських шедеврів того часу, помітного сліду «німа» кінокартина «Останній порт» (такою стала її остаточна назва) режисера Кордюма за сценарієм Охрименка в історії українського кіномистецтва не залишила. Також недоброзичливці наполягали, що Корнійчук підписав своїм прізвищем п'єсу, справжнім автором якої був драматург «непролетарського» походження. Адже, мовляв, Шурик ще довго називав чемодан «чеймоданом» і навіть після посади замнаркома закордонних справ СРСР продовжував вживати слово «Фіндляндія».

Звісно, з висоти класичної університетської освіти можна посміюватись з «відсталості» сина залізничника, якому (після смерті батька) з 14 років довелося стати годувальником сім'ї. А щоб здобути мінімум знань, необхідних для зарахування на перший курс педагогічного інституту, два роки провчитися на робітфаці.

Але щось у малограмотному і не дуже красивому юнакові було особливе, якщо його покохала онука відомого вінницького адвоката, яка вільно володіла французькою мовою і аж ніяк не скаржилась на брак шанувальників. Великою мірою завдяки впливу Шарлотти Варшавер, визнаної красуні і витонченої аристократки, Шурка Корнійчук перетворився на «комсомольського графа», як поза очі почали називати автора «Загибелі ескадри».

Але перш ніж талановитий босяк став радянським Мартіном Іденом, він кілька років попрацював у сценарних відділах усіх трьох українських кінофабрик та написав дві п'єси. Одну з них включив до свого репертуару Київський театр ім. Франка, що дозволило драматургу-початківцю за отримані авторські відрахування пошити перший у житті костюм і купити модельні туфлі. І, що значно важливіше, вже як письменник отримати дозвіл на кількамісячне перебування серед моряків Чорноморського військового флоту.

Коли честь — не в честі

«Загибель ескадри» отримала найвищу нагороду на Всесоюзному конкурсі, виборовши перемогу серед творів 1200 інших претендентів. Однак на організованому під егідою Раднаркому СРСР конкурсі першу премію вирішили взагалі не присуджувати, тому, хоча «Загибель ескадри» і стала переможцем, але лише «другого рангу». Мало того, хтось із пильних ревнителів «ідеологічної чистоти» назвав твір «ненадійним», і впродовж року «нагороджену» п'єсу ставили лише на сцені Київського театру ім. І. Франка.

Отож переможна хода Олександра Корнійчука до всесоюзної слави розпочалась лише у червні 1935 року, коли знаменитий МХАТ поставив «Платона Кречета». Цей твір варто уважно прочитати тим, хто звинувачує драматурга в «безконфліктності» і «компонуванні ходульних образів» і не помічає мужності, з якою автор знущається над насаджуванням «партійно-діалектичного підходу» навіть у лікуванні туберкульозу, і вже відчуту серцем митця загрози «великого терору».

До речі, попри численні звинувачення Корнійчука в доносах на колег-письменників, жодного підтверджуючого це документа досі не виявлено. А ось про те, що 1937 року драматург у непростій ситуації довів своє право називатись людиною, воліють не згадувати. У квартирі Корнійчуків знайшла притулок сім'я заарештованого професора Костянтина Ярошевського — чоловіка сестри дружини письменника. Більше того, у час, коли деморалізовані кривавим терором батьки відмовлялися від дітей, а діти — від батьків, Корнійчук не побоявся особисто добиватись справедливості у тодішнього голови українського уряду Павла Постишева та начальника НКВС України Всеволода Балицького, звернувся з листом до самого Сталіна. Втім, це не допомогло, а коли після оголошення чоловікові стандартного вироку — «десять років без права листування» — Люся Ярошевська наважилась повернутись додому, «чорний воронок» приїхав і за дружиною «ворога народу». Відтак її діти знову опинились у тітки.

Невдовзі заарештували чоловіка ще однієї сестри Шарлотти, і квартира Корнійчуків вчергове стала притулком для рідні. Чим це загрожувало, навряд чи варто пояснювати. Принаймні, як свідчать архіви, на одному із засідань партбюро Спілки письменників України питання, чому «Корнійчук (до речі, на той час — ще не член ВКП(б) тримає у себе дітей ворогів народу», таки розглядалося...

«Драматурга «Фронту» розстріляти!»

Нині ніхто вже не скаже, чим Корнійчук припав до душі Йосипу Сталіну. Але достеменний факт, що в іскрометній і цілком позапартійній комедії «В степах України», виданій ще до війни, рукою Сталіна дописано кілька фраз. Певно, саме прихильність вождя і врятувала драматурга від лап «органів», і водночас перетворила його на «ідола радянської епохи».

Утім, хоч би як хто ставився до творчості Корнійчука, але те, що його п'єса «Фронт» назавжди вписана в історію Великої Вітчизняної війни, — незаперечна істина. Жодний інший драматичний твір не удостоювався честі бути повністю надрукованим на сторінках газети «Правда» у повному обсязі. Не менш показово, що перший тираж виданого окремою книжкою «Фронту» розсилався по фронтах, арміях і військових округах за рознарядкою, затвердженою особисто Сталіним. До того ж цей розподіл вівся «поштучно» — 16434 примірники Західному фронту, 4213 — Ленінградському і т. д. А директива начальника Головного політуправління Червоної Армії вимагала доведення змісту книги до всіх командирів і політпрацівників. І це — у серпні 1942 року, вже після воєнної катастрофи під Харковом і початком битви за Сталінград.

Про роль «Фронту» можна судити і з надісланої особисто Сталіну телеграми, в якій один із маршалів, відряджених на фронт, вимагав: «Драматурга «Фронта» расстрелять. Того, кто разрешил печатать, судить военным трибуналом». І відповіді Верховного Головнокомандуючого на цю вимогу: «Изучайте «Фронт» — лучше воевать будете. И. Сталин».

Проте після «Фронту» Корнійчуку категорично заборонили... бувати на фронті. Офіційну причину письменнику виклав сам Сталін: «Щоб випадкова куля не дістала».

«Маленький сталінчик»?

Нині ставлення до особи Олександра Корнійчука негативне. Багатьом пам'ятне масове перейменування названих на його честь вулиць, площ і навіть станції столичного метрополітену. Закинути Корнійчуку справді є що: «незрівнянний пристосуванець» і «подсластенная посредственность», як колись охарактеризував особу драматурга Олександр Довженко, не раз критикував із високих трибун відомих українських письменників «за націоналізм». «Маленький сталінчик», який перетворив Спілку письменників України на «департамент казеної літератури» (за словами письменниці Докії Гуменної).

Та й людиною, мовляв, був легковажною: мав трьох законних дружин, не рахуючи актрис-коханок. От лише чомусь навіть покинута ним заради Ванди Василевської Шарлотта Варшавер, яка дожила до часів, коли про Корнійчука вже можна було говорити все, ніколи не поливала брудом свого колишнього чоловіка.

Не говорять і про те, що у голодному 1947 році за рахунок власних коштів він упродовж 12 місяців рятував від смерті вдів і дітей письменників, котрі загинули на війні, видаючи цю допомогу за державну. А у важкі повоєнні роки без жодної помпи шефствував над одним із київських дитячих будинків, встановив і постійно фінансував три іменні стипендії для студентів театрального інституту. І навіть маючи право на «казенні» машину і дачу, оплачував усе це сам.

Олесь Гончар: «Завжди я пам'ятав, як прихильно він поставився до мене при виході «Альп», пізніше взяв під захист «Таврію»... Коли на пленумі СПУ одразу після війни один із приїжджих гостей виступив з наклепом на український народ, що всі, мовляв, хто зазнав окупації, це вже люди «заражені», то не хто інший, а саме Корнійчук дав наклепникові гідну відсіч. І значно пізніше, вже після смерті Сталіна, це ж знову Корнійчук з високої трибуни став на захист рідної мови, культури і тих нещасних, що їх із Західної ешелонами вивозили кудись».

Утім, про письменників судять передусім за їх творами. Отож згадаймо, як навіть у сільських драмгуртках при клубах ставили п'єси Корнійчука, з яким завмиранням серця слухали радіовистави його творів біля «тарілок» репродукторів, і як проводжав Київ свого Корнійчука в останню дорогу на Байкове кладовище.

Віктор ПОЛІЩУК.

У комедії «В степах України» рукою Сталіна дописано кілька фраз

Національна академія державного управління при Президентові України
оголошує прийом слухачів на навчання

за денною, вечірньо-заочною, заочною, заочно-дистанційною формами
за спеціальностями галузі знань "Державне управління":
"Державне управління";
"Управління суспільним розвитком";
"Державне управління у сфері національної безпеки";
"Державне управління у сфері освіти";
"Державне управління у сфері охорони здоров'я";
"Публічна політика та управління";
"Публічне адміністрування";
"Місцеве самоврядування";
"Регіональне управління"

з наданням відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня магістра.

Термін навчання за денною формою - 18 місяців, за вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною - 30 місяців. На навчання приймаються громадяни України, які мають вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра).

Прийом на навчання здійснюється відповідно до Закону України "Про вищу освіту" та за умовами, визначеними Положенням про прийом слухачів до Національної академії державного управління при Президентові України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 468 із змінами.

Документи подаються особисто до приймальної комісії **з 21 квітня до 10 червня 2009 року.**

Вступні екзамени проводяться **з 16 по 27 червня.**

Зарахування - **до 10 липня.**

Початок занять з 1 вересня.

Приймальна комісія Національної академії та її регіональних інститутів державного управління працює щодня, крім неділі, з 9 до 18 години

(у суботу з 10 до 16 години) за адресами:

Академія (м.Київ)
03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 20,
тел.: (044)455-69-02.
www.academy.gov.ua

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29,
тел.: (056)745-52-41.
www.dbuapa.dp.ua

Львівський регіональний інститут державного управління
79491, м. Львів, смт Брюховичі, вул. Сухомлинського, 16,
тел.: (032)244-81-12.
www.lvivacademy.com

Одеський регіональний інститут державного управління
65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 22,
тел.: (048)263-86-55.
www.oridu.odessa.ua

Харківський регіональний інститут державного управління
61050, м. Харків, Московський проспект, 75,
тел.: (057)732-65-05.
www.kbuapa.kharkov.ua

Ліцензія МОН України: від 29.08.2006 року серія АВ № 159031;
Ліцензія МОН України :від 29.07.2008 року серія АВ № 420464.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Т. Г. Шевченка, 18/1) від 23.03.2009 р. по справі 6/71-09 визнано банкрутом Селянське (фермерське) господарство «Котової Н. М.» (42005, Сумська обл., м. Ромни, вул. Конотопська, 155; код 22596178). Ліквідатор - Сидоренко Г. А. (ліц. АВ 307350 від 20.03.2007 р.; 42000, Сумська обл., м. Ромни, вул. Щучки, 30). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 49/195-б від 18.03.2009 р. ТОВ «Експортно-Імпортний енергетичний холдінг-Київ-Лімітед» (01023, м. Київ, Печерський узвіз, 5, код 31111983, р/р 26004301002373 у ВАТ «ВТБ Банк», МФО 321767) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 18.03.2009 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29.

ТОВ «ДАГРО», код ЄДРПОУ 36009940 (03151, м. Київ, вул. Волинська, буд. 42), засновниками, відповідно до протоколу від 10.02.2009 р., прийнято рішення про ліквідацію (припинення діяльності) Товариства. Головою ліквідаційної комісії призначено Дітковську Олену Василівну (Київська обл., Києво-Святошинський район, с. Ходосіївка, вул. П. Мирного, буд. 10).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою № 44/48-б від 03.03.2009 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Альянс - Технік» (м. Київ, вул. Рахманінова, 30/13, код 35557479, р/р № 26007901316229 в ЗАТ «ОТП Банк», МФО 300528). Ліквідатор Грицай С. О. (Ліцензія № 397371 від 18.12.08), 01030, м. Київ, а/с 38, т. 236-11-17.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) в порядку статті 53 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» порушено провадження у справі № Б 15/77-09 про банкрутство Красноперекопського відкритого акціонерного товариства «Бром» (код ЄДРПОУ 05444552, 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Лабораторна, 45-А, банківські реквізити: п/р 26009001300366 в ВАТ «АКТАБАНК», МФО 307394).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 26.03.2009 р. у справі № Б 15/77-09 введено процедуру санації строком на 12 місяців.

Керуючим санацією призначено Голову правління Красноперекопський ВАТ «Бром» Недибалюка І. Л., адреса: 49000, Дніпропетровський р-н, с. Старі Кодаки, вул. Гагаріна, буд. 4.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Салову Марію Сергіївну, ліцензія АВ № 347353, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, 134.

Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку з дня опублікування оголошення.

АКІБ "УкрСиббанк" оголошує про проведення відкритого конкурсу з вибору потенційних партнерів для здійснення мерчандайзингу інформаційних матеріалів у відділеннях Банку. Пропозиції приймаються до **15 квітня 2009 року** включно.
За довідками звертатися за телефоном: (044) 537-49-06.
www.ukrsibbank.com

Постановою Господарського суду Черкаської області від 13 березня 2008 р. по справі № 14/1053 фермерське господарство «Еталон» (Черкаська область, Христинівський район, с. Ботвинівка, вул. Леніна, 17, код ЄДРПОУ 24414309) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку передбаченому ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка В. М. (ліцензія АВ № 216860 від 24 березня 2005 р.).

Адреса: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19; тел. (0472) 65-74-21.

Ліквідатор проводить пошук всіх кредиторів по справі № 14/1053.

**Повідомлення
про проведення загальних зборів
Закритого акціонерного товариства
«Миколаївагропостач»**

Закрите акціонерне товариство «Миколаївагропостач» повідомляє, що 22 травня 2009 р. за адресою: м. Миколаїв, вул. Веселинівська, 51/2 відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Миколаївагропостач».

Порядок денний зборів:
1. Про реорганізацію ЗАТ «Миколаївагропостач».
2. Про утворення і склад ліквідаційної комісії.
3. Про реєстрацію утворення в процесі реорганізації товариства.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001 м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 31.03.2009 року по справі № 19/78/09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ЗАТ "Надежда" (код ЄДРПОУ 19266195, юридична адреса: 69009, м.Запоріжжя, вул. Орджонікідзе, 28).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Баранову Олену Русланівну (ліцензія АВ № 397169 від 31.05.08 р., адреса: 69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158/227).

Ухвалою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 14/149-б від 24.03.2009 р. порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «БАСКИ ПЛЮС-2004 рік» (ін. 01133, б-р Лихачова, 1/27, код ЄДРПОУ 33229781) та відкрито процедуру розпорядження майном по справі № 14/149-б. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Яціва Олега Романовича (Ліцензія серії АБ № 271798 від 21.04.2006 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою арбітражного керуючого: 02098, м. Київ, проспект Павла Тичини, 12-б, кв. 116.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 05.03.2009 р. порушено провадження у справі № Б 15/65-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Автоленд-Дніпро» (код ЄДРПОУ 31614281, 49055, м. Дніпропетровськ, тупик Запорізький, б. 5, кімн. 3, банківські реквізити: п/р 26002001305570 в ДФ ЗАТ «ОТПБанк», МФО 307071).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Салову Марію Сергіївну, ліцензія АВ № 347353, ідентифікаційний код 2951008107, адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Суворова, 11-Б, кв. 75.

Заяви кредиторів приймаються протягом місячного строку з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку"!

Правління ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" повідомляє про доповнення до порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться на 15 травня 2009 р. о 10-00 за адресою: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 65-Б, кім.28

Порядок денний доповнено питанням:

1. Внесення змін до Статуту ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку".

Правління ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***
1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***
1.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.***
2. Інформація про предмет закупівлі: ***"Роботи з рекультивації золоотвалу ТОВ "Краматорськтеплоенерго"***
3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" . № 21 (4521) від 06.02.2009 р.
4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою ***о 15.00 - 01.04.2009 р.***
5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) - ***2500200,00 грн.***
6. Інформація про переможця: ***ТОВ "Болюс - траст", код ЄДРПОУ 33956177***
6.1. Юридичний адрес: ***84325, Донецька обл., м.Краматорськ, вул.Баженова, буд 5,***
6.2. Поштова адреса: ***84325, Донецька обл., м.Краматорськ, вул.Баженова, буд 5,***
6.3. Телефон / факс: ***8 (0626) 44-14-02***

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***
2.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.***
2.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.***
2. Інформація про предмет закупівлі: **"Теплообмінники та комплектуюче обладнання до них"**
3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" № 21 (4521) від 06.02.2009 р.

Торги скасовано з причини - ціна найбільш вигідної тендерної пропозиції перевищує суму, передбачену замовником на фінансування закупівлі.

Постановою від 16.03.2009 р. по справі № 9/113/б господарський суд Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Буда» (60531, с. Велика Буда, Герцаївського району Чернівецької області, код ЄДРПОУ 21417885) та призначив ліквідатором арбітражного керуючого Саламановича Олександра Георгійовича (ліцензія АВ № 158338 від 20.10.2006 р., м. Чернівці, вул. Ленківська, 11 Б).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, Держпром, 8 під.) від 09.02.09 р. по справі № Б-39/07-09 фізична особа-підприємець Бондар Михайло Борисович (код 2587800811, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 3, кв. 4) за ст. 47-49 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Родзинського А. А. (ліц. АВ № 347316 від 29.11.2007 р., 62431, Харківська обл., с. Вільхівка, вул. 50 років СРСР, 2-А. Заяви кредиторів направляти ліквідатору в двомісячний строк від дня публікації.

ВАТ «Конотопський завод по ремонту дизель-потягів» (41600, Сумська обл., м. Конотоп, пл. Новікова, б. 8, код 30640216), відносно якого ухвалою господарського суду Сумської області від 30.10.2008 року № 6/177-08 порушено справу про банкрутство, оголошує про пошук інвесторів для здійснення процедури санації підприємства.

Заявки подаються арбітражному керуючому Коробці Петру Степановичу за адресою: 40021, м. Суми, вул.20 років Перемоги, 7, оф. 301, тел. (0542) 218-591.

У зв'язку з процедурою санації ВАТ «Лисичанський завод гумових технічних виробів» виставляє на аукціон майно, яке не бере участі в діючому виробництві. Перелік майна, яке виставлено на продаж, викладено на офіційному інтернет-сайті підприємства за електронною адресою: http//www. lisichanskrti. ig. ua.

---

27 лютого 2009 року засновником Приватного підприємства «Комерційно-виробничої фірми ПІВДЕНЬБУДСЕРВІС» (53224, Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Електрометалургів, б. 42, кв. 106) прийнято рішення про ліквідацію підприємства.

З 27.02.2009 року головою ліквідаційної комісії призначено Єрмак Олександра Юрійовича (Паспорт серія АК №030282 виданий Нікопольським МВ УМВС України в Дніпропетровській області 21 січня 1998 року, що мешкає: 53200, м. Нікополь, вул. Некрасова, 35/7, ІНД № 2841603938). Дата реєстрації рішення засновника підприємства про ліквідацію юридичної особи - 07.03.2009 р. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня друку оголошення за адресою: 53224, Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Електрометалургів, б. 42, кв. 106).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 26.03.2009 р. по справі № Б 26/248-08 Комунальне підрядне спеціалізоване ремонтно-будівельне підприємство № 1 (код ЄДРПОУ 03329812, юридична адреса: м. Кривий Ріг, вул. Товстоновського, 8, п/р 26004131618227, У ДОФ АКБ Укрсоцбанк, МФО 305017) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лукашука Миколу Васильовича, ліцензія АБ № 271537, поштова адреса: 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, тел. (056) 404-03-98, (067) 721-57-94.

Заяви з вимогами до банкрута приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації даного оголошення.

Господарський суд Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 05.02.2009р. у справі №2-12/387-2009 відкрив відносно Житлово-комунальної служби Токаревської сільської ради (АРК, Кіровський район, с. Токарєво, вул. Шкільна, 3, код ЄДРПОУ 31179690) судову процедуру банкрутства - санацію у відповідності до ст. 53 Закону України про банкрутство. Керуючим санації призначено Василенко Олександра Степановича, розпорядником майна - арбітражного керуючого Стоцького П.В. (ліцензія АБ №216827, м.Сімферополь, вул. Набережна, 83-а, кв. 37). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення

9 квітня в Україні мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно–західний, південно–східний, 5—10 м/с. Температура вночі 0—5 градусів тепла, удень 11—18°; на крайньому півдні та на Закарпатті вночі 5—10°, вдень 20—22°; на Лівобережжі температура знизиться вночі від 2—8° тепла до 0—3° морозу, вдень від 10—15° тепла до 3—7°.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 КВІТНЯ

❐ **1783.** Маніфест Катерини Другої про приєднання Криму до Росії. ❐ **1874.** Народився композитор і диригент Михайло Коссак. ❐ **1904.** Утворення Антанти — блоку держав у складі Великобританії, Франції та Росії. ❐ **1929.** Помер літературознавець та історик Гнат Житецький. ❐ **1944.** Розпочалося визволення Криму від німецько-фашистської окупації. ❐ **1949.** Наукове товариство імені Тараса Шевченка почало видавати "Енциклопедію українознавства" (за кордоном). ❐ **1984.** Помер Петро Капіца (Капиця), радянський фізик, Нобелівський лауреат (1978).

БІБЛІОТЕЧНІ ПРИСТРАСТІ

Книгу повернули за... 300 років

Історія точно не знає, коли з'явилося плем'я читачів, що забувають вчасно повернути взяті книжки або недбало з ними поводяться. Зате точно відомо, що в Давньому Єгипті тих, хто загубив сувій папірусу з бібліотеки фараона, засуджували до... страти, а за неакуратне поводження з «книжкою» винний отримував 200 ударів палицею. Знаний книголюб Фрідріх Великий у подібних випадках, щоправда, обмежувався лише тюремним ув'язненням, максимальний термін якого жодного разу не перевищив двадцяти років. Семюель Фенкрот, засновник першої публічної бібліотеки в Лондоні, вочевидь, теж керувався цими прецедентами, коли в 1852 році домігся покарання батогом і семирічним вироком для недбайливого читача, що загинав у книгах кутики сторінок.

Щоб убезпечити свій книжковий фонд від подібних читачів, бібліотека імені Бодлея при Оксфордському університеті внесла в правила спеціальний пункт, що дозволяв видавати книжки додому лише монархам, що саме перебували при владі. Та й дотримувалися цього неухильно. У всякому разі, коли король Чарльз І послав за книгами слугу, той повернувся ні з чим, і королеві довелося самому йти до непоступливих бібліотекарів.

Однак, попри всі ці суворі заходи, читачів, що затримують книги, ніяк не меншає. Наприклад, у 1975 році в шеффілдську міську бібліотеку повернули книжку «Вчися в'язати й вишивати», яку забудькувата читачка протримала 43 роки. Утім, таке прострочення не можна вважати чимось неймовірним. У червні 1969 року бібліотека Нориджського кафедрального собору в Лондоні повернула центральній лондонській бібліотеці книгу «Critica Sacrs», що побачила світ у 1650 році й була взята з «міжбібліотечного абонента» десь між 1742 і 1819 роками. Пеня за багаторічне прострочення повинна була становити 200 фунтів — з розрахунку один пенс за тиждень, але з поваги до батьків церкви бібліотечне начальство обмежилося усним осудом.

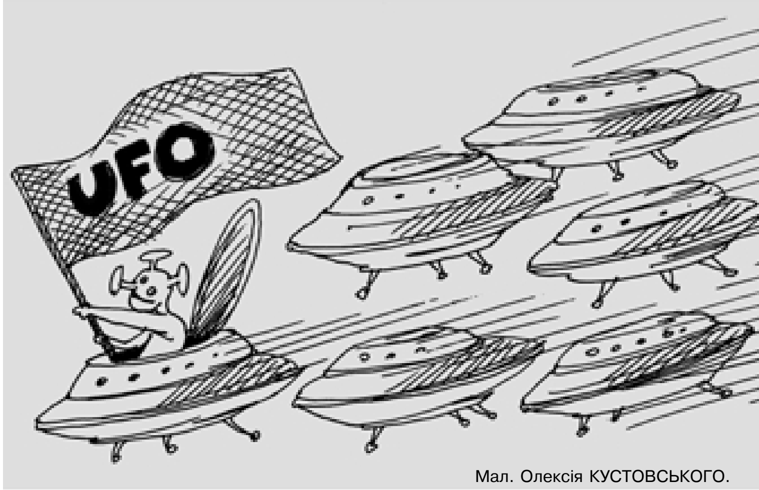
А от рекорд безпам'ятства встановлено в бібліотеці коледжу Сідні Сассена в Кембриджі, де взята полковником Роберто Уолпоулом книжка була повернута його нащадкам на рідну полицю за... 300 років.

Прочитавши ці рядки, перегляньте, будь ласка, свою книжкову колекцію. Може, і вам вже час щось повернути на бібліотечні стелажі. Втім, це тільки в тому разі, якщо такі у вашій окрузі ще збереглися.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

«До нас летить флотилія інопланетян...»

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У середині 90-х років модною темою у вітчизняних газетах стали замітки про НЛО, контакти землян із прибульцями, а то й навіть про викрадення окремих земних індивідуумів всемогутніми інопланетянами. Більшість головних редакторів дивилися на все це з ве-е-ликою недовірою, утім потурали своєрідним смакам деякої частини своїх читачів і друкували подібні опуси.

ДО РЕЧІ

Перша хвиля подібних публікацій почалася ще в радянських ЗМІ — в перебудовний період розквіту гласності в другій половині 80-х років минулого сторіччя.

Тоді мій приятель працював у редакції провідної української партійної газети й доклав руку до публікації там цілої серії НЛО-шних статей. Ставився він до цієї теми з певною часткою скепсису, але пам'ятав при цьому вельми серйозну розповідь про якісь непояснені явища під час космічних подорожей, почуту ним під час відвідування Центру підготовки космонавтів у Зоряному, безпосередньо з вуст самого Олексія Леонова.

НАША ДОВІДКА

Леонов Олексій Архипович (нар. 1934), льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу (1965, 1975). Здійснив політ на кораблях «Восток-2» з першим в історії людства виходом у відкритий космос у березні 1965 року, а також «Союз-19» за програмою ЕПАС у липні 1975 року.

Він свого часу розповідав мені, скількох зусиль довелося йому і його товаришеві докласти (а водночас і співавторові), щоб переконати головного редактора все це надрукувати. І не просто надрукувати, а стати піонерами в цій справі серед партвидань України. Доводилося вислуховувати навіть глузування колег. А ще — відразу після першої ж публікації в кабінеті редактора пролунав дзвінок по дуже серйозному телефону: «То що це таке?! Як ви могли?!». І тут саме й став у нагоді запис бесіди із прославленим космонавтом. Спершу співавтори прокрутили її своєму головному редактору, а той потім — по телефону — суворому співрозмовникові, що мав ранг, як-от тепер на нинішній Банковій... Словом, усе вляглося: раз у Москві вже так кажуть і вважають, то й нам можна.

Але от іронія долі. Приятель мій через кілька років очолив одне з перших незалежних видань незалежної України. Ну й почали вони друкувати багато нового, цікавого в історичному плані, пізнавального — такого, про що навіть у перебудовні часи не заїкалися. А ось про НЛО — ані слова. Позиція, виходить, така.

І раптом — одна публікація про контакти з інопланетянами, друга — із продовженням... А третьої немає — буквально на півслові обірвали. Телефоную приятелеві. А той регоче в слухавку: «Хочеш почути ненадруковане продовження — приїжджай. У мене саме в сейфі пляшка негарячої кави завалялася...».

І стільки в його голосі було інтриги, що відразу не приїхати я не зміг.

Одне слово, все почалося так. В один з вечорів донька мого приятеля, студентка-старшокурсниця, повідомила: «Ти знаєш, тату, з тобою хоче зустрітися одна з наших викладачок». Коротше, зустріч ця відбулася, і в результаті серйозна жінка (кандидат наук, між іншим) передала ошелешеному татусеві-редактору написану нею статтю про контакти з інопланетянами в Києві, у Гідропарку, одної киянки, що випадково виявилася... доброю її приятелькою.

Складно простими словами описати всю, так би мовити, радість мого приятеля від цієї зустрічі. А вдома увечері його чекав ще один сюрприз: на сімейній нараді конституційною більшістю — двома голосами проти одного — було ухвалено заздалегідь позитивне рішення з того питання. З'ясувалося, що Любов Андріївна (назвемо цю жінку так) не тільки повинна була через кілька тижнів прийняти залік і курсову роботу, а наступного року — ще й іспит. Педагогом вона була дуже суворим, і, за словами деяких колег по кафедрі, людиною досить злопам'ятною.

«І ти заради благополуччя дочки не можеш надрукувати якусь статейку!». Ці слова звучали у вухах приятеля не тільки увесь вечір і ранок, а ще довго й по телефону. Коротше, махнув він на це все рукою й поступився. Радісна жінка разом зі словами своєї подяки принесла... продовження. Зрозуміло, і його довелося надрукувати. Але найголовніше — у продовженні було обіцяно ще й закінчення. І воно було передано під час третього візиту доброї жінки в редакцію.

— Прочитайте, будь ласка, при мені! — звернулася вона до головного редактора.

— Знаєте, — відповів той, — такі серйозні матеріали я читаю тільки вдома — в спокійній, тихій обстановці.

— А ви все-таки прочитайте зараз, — наполегливо попросила відвідувачка й зловісно усміхнулася.

Приятель взяв у руки рукопис і мимоволі впустив його, встигши прочитати лише назву: «До нас летить флотилія інопланетян. А очолює її Ісус Христос...».

— Ні-ні! Ми не надрукуємо цього ніколи! — схвильовано буквально закричав він, розуміючи, що все зайшло надто далеко.

— А що ви поясните читачам? — намагалася приперти його до стінки жінка, що стала ще добрішою.

— А от про це не турбуйтеся! — сказав приятель, прощаючись із одним із найінопланетніших авторів за всю свою кар'єру.

Ви, звичайно, хочете знати, як закінчилася ця історія. Дуже просто. Всі дзвінки з цього приводу перенаправляли особисто редакторові, котрий дуже спокійно відповідав: «Ну що ми можемо вдіяти? Зв'язок з космосом урвався...».

В. Н.

P.S. До честі викладачки, вона була дуже порядною людиною. І на успішності доньки мого приятеля з її предмету вся ця історія жодним чином не позначилася.

* НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ * НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ * НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ * НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ *

Сигнал від павука

Довгий час для ентомологів залишалися незрозумілими загадкові дії деяких видів павуків. Здавалося б, що непомітніше виткане павутиння, то краще для його творця: частіше будуть потрапляти комахи. Однак дослідники звернули увагу на дивні потовщення на деяких павутинках — кола, хрести, лінії, — такі, що явно демаскують ловильну сітку. Навіщо павуку знадобилися ці візерунки?

На думку американських учених з Корнельського університету, павуки в такий спосіб... подають сигнали птахам, щоб ті вчасно помітили павутину й оминули її, не пошкодивши. Зрозуміло, ущільнення в павутині зауважують і деякі комахи, насамперед метелики. Вчені спостерігали, як деякі з них різко змінювали напрямок свого польоту перед такими павутинами. Але для павука, імовірно, вигідніше втратити якусь улюблену страву з обіднього меню, ніж так важко споруджену павутину.

Фото з сайту www.kakadu.509.com1.ru

Для чого рибі жовті окуляри?

Порівняно недавно винайдені протисонячні окуляри, що темнішають на яскравому світлі й втрачають забарвлення в тіні завдяки введеним у скло світлочутливим молекулам, з'ясовується, давно є в одного виду голкобрюхів, що живе біля берегів Південно-Східної Азії.

Рогова оболонка очей цієї риби в темряві абсолютно безбарвна, але варто потрапити на неї промені світла, і роговиця набуває інтенсивного жовтого забарвлення. Виявляється, жовтий пігмент розташований по краю роговиці в особливих клітинах — хроматофорах. Коли світло падає в очі, ці клітини починають розповзатися по всій роговій оболонці. Експерименти показали, що рух цей регулюється місцевим шляхом, без участі центральної нервової системи. Таке перемінне затемнення дозволяє рибі добре бачити і вдень, і вночі.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 679

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

